

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กิตติยวดี บุญชื้อ. "กลุ่มทักษะ : ภาษาไทย." ในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและ

แนวปฏิบัติ, หน้า 77. สุ่มิตร คุณากร, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร :

บริษัทสารมวลชน, 2520.

✓ ก่อ สวัสดิ์พานิชย์. การสอนอ่านในระดับประถม. พระนคร : โรงพิมพ์การคำสำเนา, 2509.

จรรยา ช่างโน. "การสร้างหนังสืออ่านประกอบร้อยกรองเพื่อฝึกทักษะในการอ่านของเด็ก

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.

จุฑามาศ ล้วนธโคตร. "การอ่านเป็น." วารสารสามัญศึกษา. 13 (ธันวาคม 2519) :

27-30.

ชวาล แพร์ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว,

2520.

ศุภวิ สีหะเมียร. "อ่านหนังสืออ่านอย่างไร." วารสารราชบัณฑิตยสถาน. (กรกฎาคม-

กันยายน 2521) : 67-71.

ดำรง เพ็ชรพลอย. "บทบรรณาธิการ : หนังสือสำหรับเด็กที่นำอ่าน." วารสารห้องสมุด.

18 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2517) : 255-257.

✓ บัณฑิต พิภพชนะวัน. วรรณกรรมกับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,

2524.

อุปเทศการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

ประคอง กระณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2525.

ประคอง กาญจนการุณ. "การเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถม-

ศึกษาปีที่สามและประถมศึกษาปีที่หก จังหวัดบุรีรัมย์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ยุพา โชติเกียรติ. "ความนิยมอ่านวรรณกรรมร่วมสมัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย." "

วิทยานพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

รสา วงศ์ยังอยู่. "จงสร้างนิสัยรักการอ่านแก่เด็ก." วารสารสามัญศึกษา.

14 (เมษายน 2520) : 54.

_____ . "เหตุใดคนเราจึงอ่านหนังสือ." วารสารห้องสมุด 7 (กันยายน 2509) : 289-290.

รัญจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2520.

ละเมียด ลิมฮักจร. "นิสัยรักการอ่าน." สันทรเกษม. (กันยายน-ตุลาคม 2517) : 68.

_____ . "มาทำหนังสือเด็กกันเถอะ." ประชาศึกษา. 29 (กรกฎาคม 2521) : 23-25.

ล้วน ล้ายยศ และ อังคณา ล้ายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์ธุรกิจการพิมพ์, 2524.

✓ วาณี ฐาปนวงศ์ค่านติ. เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนส์โตร, 2520.

วิชากร, กรม. การสำรวจความต้องการด้านการอ่านของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2520.

วิสิทธิ์ ฉินตวงศ์. "หนังสือเด็กกับการพัฒนาประเทศ." วารสารห้องสมุด.

18 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2517) : 201.

ศิริกาญจน์ โกสัมภี. "การล่อนอ่านในชั้นประถมศึกษา." ประชาบาล. (ตุลาคม 2521) : 22-24.

ศึกษาริการ, กระทรวง. คู่มือการล่อนภาษาไทย การอ่านและการพิจารณาหนังสือ.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.

สามัญศึกษา, กรม. "แบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน." ประชาศึกษา.

29 (สิงหาคม 2520) : 11-12.

สุภัตรา ชุ่มเกตุ. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. นครปฐม : แผนกบริการกลาง
สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2522.

สำลี ทองริว. "การเขียนหนังสืออ่านเล่นสำหรับเด็ก." ใน โครงการอบรมเสริม
สมรรถภาพครูประถมศึกษา ครั้งที่ 1, หน้า 204-213. แรมลัมร อยู่ลัภาพร
เลขา ปิยะฮัจฉริยะ โสภภาพรรณ ชัยลัมปิติ, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร
ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

อรศิริ ศิริตารา. "ความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา เขตการศึกษา 5."
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์, 2524.

เอกสารอื่น ๆ

คณะนิสิตปริญญาโท ภาควิชาประถมศึกษา. "การฝึกความพร้อมในการอ่าน." ใน
การอ่านสำหรับเด็กประถมศึกษา, หน้า 7-13. 2523. (อัตลัาเนา)
วิชาการ; กรม. ศูนย์พัฒนาหนังสือ "โครงการจัดทำเอกสารปีเด็กเล็กกล." (อัตลัาเนา).

ภาษาต่างประเทศ

Arbuthnot, May Hill, and Sutherland, Zena. Children and Books.
Illinois : Scott and Foreman, 1972.

Braun, Carl. "Fostering a Need to Read." The Elementary School
Journal. 3(December 1971) : 135.

Coleman, John H., and Jungeblut Ann. "Reading Content that Interests
Seventh, Eighth and Ninth Grade Students." The Journal of
Educational Research. 58(May-June 1965) : 393.

Dallmann, Martha, et al. The Teaching of Reading. New York :
Rinehart and Winston, 1974.

Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Jersey :
Prentice-Hall Inc., 1964.

- Dunne, Hope W. The Art of Teaching Reading. Ohio : Bell & Howell Company, 1972.
- Emans, Robert. "What Do Children in the Inner City Like to Read?" The Elementary School Journal. 68(December 1968) : 119-122.
- Gray, Lillian, and Reese, Dora. Teaching Children to Read. New York : Ronald press Co., 1957.
- Huck, Charlotte S., and Kuhn, Doris Y. Children's Letterature in the Elementary School. 2d ed. New York : Holt Rinehart and Winston, 1968.
- Jefferson, Benjamin F. "Some Relationships between Parents' and Children's Perferences in Juvenile Literature." The Elementary School Journal. 58(January 1958) : 212-218.
- Krath wohl, David R. "The Taxonomy of Educational Objectives-Use of the Cognitive and Affective Domains." In Readings in Measurement and Evaluation, pp. 25-26. Norman E. Gronlund, ed. New York : the Macmillan Co., 1968.
- Moray, Geraldine. "What Does Research Say about the Reading Interests of Children in the Intermediate Grades?" The Reading Teacher. 31(April 1978) : 763-765.
- Norvell, George W. The Reading Interests of Young People. D.C. Health and Company, 1950.
- Oliver, Lin. "The Reading Interests of Children in the Primary Grades." The Elementary School Journal. 77 (May 1977) : 401-406.
- Tiedt, Sidney W., and Tiedt, Iris M. "Imaginative Books Inspire Imaginative Writing." The Elementary School Journal. 1(October 1965) : 18-21.

Wain Wright, Gordon R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain :

W.H. Allen Co.Ltd., 1972.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อหนังสือ 36 เล่ม ที่ผู้วิจัยได้เลือกมาจากห้องตลาดปลัจุบัน และในห้องสมุด
เพื่อนำมาพิจารณาจัดประเภท แล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาคัดเลือก เพื่อนำไปใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย

1. ก่องข้าวน้อย
2. ค้างคาวทำไมจึงนอนห้อยหัว
3. งานครั้งแรก
4. เงาะป่า
5. เจ้าชายกบ
6. เจ้าหญิงนิทรา
7. เจ้าหญิงบนเมฆสีดง
8. ซีนเตอเรลล่า
9. ตากับยาย
10. ท้าวสุรนารี
11. ทรีทรีทรี
12. นางสุวรรณมาลี
13. นายขนมต้ม
14. บ้านของจุก
15. ปลาบู๋ทอง
16. ปู่โล่มเฝ้าทรัพย์
17. แปรงวิเศษ
18. พระไชยสุริยา
19. พระยากง พระยาพาน
20. พระยาพิชัยดาบหัก
21. พระร่วง
22. ภรรยาแย่งบุตร
23. เมื่อคืนใครร้อง

24. มดตะนอยทำไมจึงมีพิษที่กัด
25. วันเกิดลูกหมีสี่ฟ้า
26. ลังข์ทอง
27. ล่าวน้อยหิม เบลินา
28. ลูตลาคกร
29. ลโนวไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด
30. หุบเขาแห่งความดี
31. หนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ
32. หนูน้อยหมวกแดง
33. หนูบ้าน หนูนา
34. หนอนในดอกกุหลาบ
35. หมาสีงจอกกับนกกระสา
36. อลิศท่องเที่ยวแดนมหัศจรรย์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการคัดเลือกหนังสือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วารี   ธีระฉัตร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศรี   กัมภา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริวรรณ   กาญจนลำสักษณ์
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ส้มศรี   เพ็ชรยิ้ม
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วนิดา   เอกแสงศรี
6. อาจารย์ วรรณารถ   รัชราธร

รายชื่อหนังสือที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการ

วิจัย

1. ประเภทนิทานปรัมปรา
  - 1.1 หนูน้อยหมวกแดง
  - 1.2 ปู่โล่มเฝ้าทรัพย์
  - 1.3 ภรรยาแย่งบุตร
2. ประเภทนิทานท้องถิ่น
  - 2.1 ค้างคาวทำไมจึงนอนห้อยหัว
  - 2.2 มดตะนอยทำไมจึงมีพิษที่กัน
  - 2.3 ก่องข้าวน้อย
3. ประเภทเทพนิยาย
  - 3.1 เจ้าชายกบ
  - 3.2 หนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ
  - 3.3 อลิศาห์แห่งแดนมหัศจรรย์
4. ประเภทนิทานอิงประวัติศาสตร์และคำลึกลับ
  - 4.1 พระยาพิชัยดาบหัก
  - 4.2 นายขนมต้ม
  - 4.3 พระยาทอง พระยาพาน
5. ประเภทนิทานวรรณคดี
  - 5.1 สังข์ทอง
  - 5.2 นางสุวรรณมาลี
  - 5.3 พระไชยสุริยา
6. ประเภทนิทานจินตนาการ
  - 6.1 วันเกิดลูกหมีสี่เท้า
  - 6.2 แปรงวิเศษ
  - 6.3 หุบเขาแห่งความดี

การคัดอันดับหนังสือโดยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

รายละเอียดในการคัดอันดับหนังสือ

-----

1. การวิจัยนี้ ได้แบ่งหนังสือนิทาน - ออกเป็น 6 ประเภท คือ
  - 1.1 นิทานปรัมปรา (Fairy tale) เป็นเรื่องประเภทจินตนาการส่วนใหญ่จะขึ้นต้นเรื่องด้วย "นานมาแล้ว....." "กาลครั้งหนึ่ง....." เรื่องส่วนใหญ่มีมานานแล้ว
  - 1.2 นิทานท้องถิ่น (Legend) ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา เช่นเดียวกับนิทานปรัมปรา แต่ว่าแทรกตำนานความเชื่อ พาดพิงถึงท้องถิ่น ต้นกำเนิดของเรื่องราวนั้น ๆ อาจารย์ รัชฎวณ อินทรกำแหง ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับนิทานท้องถิ่นอีกว่าเป็นเรื่องนิทานที่อธิบายว่า ทำไม..... บทกล่อมเด็ก บทปลอบเด็ก และบทเด็กเล่นตามท้องถิ่นต่าง ๆ ก็จัดอยู่ในประเภทนี้ด้วย
  - 1.3 เทพนิยาย (Myth) โดยมากเนื้อเรื่องจะเกี่ยวกับ กำเนิด หรือเรื่องราวของเทวดา นางฟ้า หรือเป็นการบรรยายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เอิ้งพิสดาร
  - 1.4 นิทานอิงประวัติศาสตร์และคำลึกลับ ผู้เขียนอาจจะหยิบยกเอาตอนใดตอนหนึ่งในประวัติศาสตร์ หรือเรื่องราวทางคำลึกลับ มาผูกเข้าเป็นเรื่องเล่า
  - 1.5 นิทานวรรณคดี ส่วนใหญ่จะตัดตอนมาจากวรรณคดีชิ้นเอก ๆ โดยหยิบยกเอาตอนในตอนที่เฉพาะที่ตัวเอกเป็นเด็ก หรืออยู่ในวัยเด็ก มาผูกเป็นเรื่องราว
  - 1.6 นิทานจินตนาการ แบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้อีก 2 อย่าง คือ
    - 1.6.1 นิทานจินตนาการแบบเพ้อฝัน (Fantasy) ผู้เขียนจะเขียนให้ลึกลับพิสดารได้ สิ่งของมีชีวิตจิตใจขึ้นมา
    - 1.6.2 นิทานจินตนาการอิงประหลาดการณ์ของผู้แต่ง
2. ในการคัดเลือกหนังสือ ขอให้ท่านพิจารณาโดยคำนึงถึง
  - 2.1 วัยของเด็ก ประชากรที่ใช้เป็นเด็กที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาธิตของมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร
  - 2.2 ลักษณะของเนื้อหา ที่เหมาะสม

2.3 ความยาก-ง่ายของภาษา

2.4 ความยาวของเนื้อหา

3. ในการแสดงความคิดเห็น โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ถ้าท่านเห็นด้วยมากที่สุด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข 11 และเห็นด้วยรอง ๆ ลงมา โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 10, 9, 8, ... ตามลำดับ ถ้าท่านเห็นด้วยน้อยที่สุด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ที่ช่องหมายเลข 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานปรัมปรา

1. ซินเดอเรลล่า

ชายพ่อบุรุษคนหนึ่งมีลูกสาวหนึ่งคน ชื่อ เอลล่า ภรรยาของเขาได้ตายไป และเขาได้แต่งงานกับหญิงหม้าย มีลูกสาวติดมาด้วย สองคน ต่อมาไม่นาน ชายผู้นี้ก็ตายไป เอลล่า ถูกแม่เลี้ยงใช้งานหนักทุกวัน ในขณะที่ลูกสาวทั้งสองคนไม่ต้องทำอะไรเลย เมื่อมีเวลาว่าง เล็กน้อย เอลล่าชอบไปนั่งใกล้เตาไฟที่มีเค้ยก้านหล่นเกลื่อนกลาด เธอจึงได้รับชื่อใหม่ว่า ซินเดอเรลล่าซึ่งแปลว่า นางสาวเค้ยก้าน

ถึงแม้ซินเดอเรลล่า จะใส่เสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง หน้าตามอมแมม แต่เธอก็ยังสวยกว่าลูกแม่เลี้ยงทั้งสองคน และมีนิสัยใจคอดีด้วย

วันหนึ่ง โอรสของพระราชาก็จัดงานเลี้ยง และเชิญแขกผู้มีเกียรติ รวมทั้งแม่เลี้ยงและลูกสาวทั้งสองของเธอ ซินเดอเรลล่า ต้องวุ่นวายจัดหาเครื่องประดับ ช่วยแต่งตัว ทำผมให้แก่ลูกสาวแม่เลี้ยงทั้งสองคน เมื่อทั้งหมดไปงานเลี้ยงแล้ว ซินเดอเรลล่า นั่งร้องไห้เพราะเธออยากไปงานเลี้ยงนั้นด้วย แต่เธอไม่มีเสื้อผ้าสวย ๆ เครื่องประดับที่จะตกแต่ง ขณะที่เธอกำลังสะอึกสะอื้นอยู่นั้น เธอได้ยินเสียงประตูเปิด และมีหญิงชราทำทางใจดีเข้ามา หญิงชรารูปร่างว่า "ไม่ต้องร้องไห้หรอกหนู ฉันเป็นนางฟ้าประจำตัวของหนู และฉันมาเพื่อช่วยให้หนูได้ไปทำงานเลี้ยง"

เมื่อหญิงชรารูปร่างดี เธอสั่งให้ซินเดอเรลล่า เข้าไปในสวน หาผักทองผลใหญ่ที่สุดมาหนึ่งผล และล้างจนสะอาดแล้ว เล้ริ่งแล้วเข้าไปในครัวเอาผักกับผักหนูกมา เมื่อได้ของตามที่ต้องการนางฟ้าก็ใช้คาถาวิเศษ และที่ผลผักทอง กลายเป็นรถม้าสีทองงดงาม หนูที่อยู่ในกับดักกลายเป็นม้าทำที่ล่ง่างาม และอีกหนึ่งตัวเป็นคนขับรถม้า ส่วนสิ่งจกทั้งหก ก็กลายเป็นองครักษ์ และถึงคราวซินเดอเรลล่า นางฟ้าใช้คาถาวิเศษแต่ตัวซินเดอเรลล่า เสื้อผ้าเก่ารุ่งริ่งของเธอกลายเป็นชุดสวยงาม มีเครื่องประดับ รวมทั้งรองเท้าแก้วซึ่งส่องแสงแวววาว เมื่อซินเดอเรลล่า ก้าวขึ้นรถม้า นางฟ้าก็สั่งว่า "จำไว้นะ ต้องกลับมาก่อนเที่ยงคืน เมื่อนาฬิกาตีครบสิบสองครั้ง ทุกอย่างจะคืนสู่สภาพเดิม"

เมื่อซินเดอเรลล่ามาถึงงาน เจ้าชายได้ออกมาต้อนรับ และนำเข้าไปในงานเลี้ยงทุก ๆ คนจ้องมองและตลึงในความงามของเธอ เธอเต้นรำกับเจ้าชายตลอดคืน และสนุกสนานมากจนลืม

ดูเวลา เมื่อนาฬิกาตีครบสิบสองครั้ง เธอจึงรีบวิ่งออกจากรางอย่างรวดเร็วที่สุด เจ้าชายวิ่งตามออกมา ขณะที่ซินเดอเรลล่าวิ่งลงบันได เธอทำรองเท้าแก้วหลุดข้างหนึ่ง เจ้าชายรีบหยิบขึ้นมา และถามทหารยามเห็นหญิงสาวนั่งรถม้าออกไปหรือไม่ ทหารยามบอกว่าไม่มีใครผ่านประตูออกไปเลยนอกจาก ผู้หญิงใส่เสื้อผ้าเก่าๆ รุ่งเรือง

ซินเดอเรลล่า วิ่งกลับบ้านในชุดเก่าๆ รุ่งเรือง และสิ่งที่เหลือจากการเนรมิตคือ รองเท้าแก้วข้างหนึ่ง จากนั้นไม่กี่วัน ได้มีประกาศว่าเจ้าชายจะแต่งงานกับหญิงสาวที่สามารถใส่รองเท้าแก้วข้างนี้ได้ คนของเจ้าชายได้นำรองเท้าแก้วไปให้ผู้หญิงทุกคนในอาณาจักรลองสวม เมื่อมาถึงบ้านซินเดอเรลล่า ลูกเลี้ยงทั้งสองคนได้ลองสวม แม้จะพยายามอย่างไรก็ไม่สามารถใส่ได้ ซินเดอเรลล่า ซึ่งยืนแอบอยู่ได้พูดออกมาว่า "ขอให้ฉันลองใส่บ้าง" ลูกเลี้ยงทั้งสองหัวเราะเยาะเธอ แต่คนของพระราชาก็ให้เธอใส่ ซินเดอเรลล่าสามารถใส่รองเท้านั้นได้พอดี และเธอก็หยิบรองเท้าอีกข้างหนึ่งมาสวมคู่กัน

ทันใดนั้นนางฟ้าประจำตัวก็ปรากฏออกมา และใช้คทาวิเศษแตะตัวซินเดอเรลล่า ให้กลายเป็นหญิงสาวใส่ชุดสวยงามหรูหรา แม่เลี้ยงและลูกสาวทั้งสองคนจำได้ทันทีว่า คือหญิงสาวในงานคืนนั้น แม่เลี้ยงได้ขอโทษซินเดอเรลล่า เธอยกโทษให้แม่เลี้ยงและลูกสาวทั้งสองคน แล้วซินเดอเรลล่าก็ถูกเชิญเข้าวัง ซึ่งเจ้าชายกำลังรออยู่ ในเวลาไม่นานทั้งคู่ก็แต่งงานกัน และอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

ซินเดอเรลล่า : ชุดนิทานเด็ก เล่มที่ 5 สำนักพิมพ์สตรีตโรเบอส์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. สโนวไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด

ครั้งหนึ่ง มีราชินีองค์หนึ่งให้กำเนิดพระธิดาในวันที่หิมะตก ผิวของทารกมีสีขาวดุจหิมะ จึงตั้งชื่อพระธิดาว่า สโนวไวท์ ต่อมาไม่นานพระราชินีก็สิ้นพระชนม์ พระบิดาของสโนวไวท์ได้ แต่งงานใหม่ พระราชินีองค์ใหม่ถึงแม้จะงดงาม แต่ใจอมหิตโหดร้าย พระนางมีกระจกวิเศษอยู่ บานหนึ่งในห้องบรรทม และทุก ๆ วันพระนางจะส่องกระจกและถามว่า "กระจกวิเศษ บอกข้า เกิด ใครสวยเลิศในโลกว่า"

กระจกวิเศษก็ตอบว่า "ราชินีผู้งามสง่า ท่านคือผู้ที่สวยกว่าใคร ๆ ในโลก"

ต่อมาสโนวไวท์เติบโตเป็นหญิงสาวสวยงาม ราชินีส่องกระจก และถามอีกว่าใครสวย ที่สุดในโลก กระจกวิเศษตอบว่า สโนวไวท์สวยกว่า ราชินีได้ฟังดังนั้นโกรธมาก พระนางให้นายพรานนำไปป่าลึกและฆ่าเสีย แต่นายพรานสงสารไม่กล้าฆ่า จึงทิ้งไว้ในป่า

สโนวไวท์ เร่ร่อนไปตลอดวัน พอใกล้ค่ำเธอไปพบบ้านหลังเล็กน่ารักเข้าหลังหนึ่ง ในบ้านมีเตียงเล็ก ๆ ตั้งเรียงอยู่ 7 เตียง เธอได้ล้มตัวลงนอนในเตียงที่เจ็ดและหลับไป ในไม่ช้า เจ้าของบ้าน คือคนแคระทั้งเจ็ดก็กลับมาบ้านพบสโนวไวท์นอนหลับ สโนวไวท์ตกใจตื่นพบคนแคระทั้งเจ็ดคนยืนล้อมรอบเธออยู่ เธอจึงเล่า เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้น คนแคระสงสารจึงให้เธออยู่ด้วย

เมื่อพระราชินีถามกระจกวิเศษอีกว่า ใครสวยที่สุดในโลก กระจกก็ตอบว่า สโนวไวท์ อยู่กับคนแคระและสวยกว่าพระนาง พระราชินีโกรธมาก พยายามหาทางฆ่าสโนวไวท์โดยปลอม เป็นหญิงชรา เร่ขายของและมุ่งตรงเข้าป่าไปบ้านคนแคระ

หญิงชราจะมาเคาะประตู บอกว่าตนจะมาขายหวี ตอนแรกสโนวไวท์ไม่ยอมเปิด แต่ต่อมาคิดว่าไม่มีอันตราย จึงเปิดประตู หญิงชราหยิบหวีซึ่งอาบยาพิษสัมผัสกับศีรษะของสโนวไวท์ทำให้เธอล้มลงหมดสติ โชคดีที่คนแคระทั้งเจ็ดคนกลับมาเร็ว รับเอาหวีออกจากผมของสโนวไวท์ เธอจึงฟื้นขึ้นมา คนแคระสั่งห้ามไม่ให้ใคร เข้ามาในบ้านอีก ครั้นราชินีไปถามกระจกวิเศษ ได้ ความว่า สโนวไวท์ยังมีชีวิตอยู่ คราวนี้พระนางปลอมเป็นหญิงชรา นำแอปเปิ้ลอาบยาพิษไป ให้สโนวไวท์โดยส่งให้ทางหน้าต่าง โดยแบ่งซีกสีแดงซึ่งอาบยาพิษให้สโนวไวท์ ส่วนตนเองทาน ทางซีกสีเขียว

คนแคระทั้งเจ็ดเศร้าโศกมากเมื่อกลับมาพบว่า สโนวไวท์ที่รักของเขาได้ตายจากไป เธอเหมือนกับนอนหลับตาเฉย ๆ ทำให้เขาไม่กล้าฝังเธอ จึงทำโลงแก้วใส่ศพของสโนวไวท์นำ

ไปตั้งไว้เชิงเขา และผลัดกันมาเฝ้าคนละวัน

อยู่มาวันหนึ่ง เจ้าชายหนุ่มรูปงามองค์หนึ่ง เดินทางผ่านมา และเห็นสโนไวท์พระองค์
ก็หลงรักทันที และต้องการซื้อโลงศพไว้เพื่อเฝ้ามองทุกวัน ตอนแรกคนแคระไม่ยอมขายแต่ท่าทาง
เจ้าชายเค้ร่าสร้อยมาก ตอนหลังคนแคระจึงยกโลงศพให้ ขณะที่กำลังขนย้ายขึ้นแอมป์เปลในปาก
ของสโนไวท์หลุดออกมา ทำให้เธอฟื้นขึ้นมา เจ้าชายจึงอธิบายให้ฟัง และขอให้สโนไวท์แต่ง
งานกับพระองค์ เจ้าชายได้ส่งบัตรเชิญไปยังพระราชวังด้วย เมื่อพระนางเห็นและจำได้ว่า
เป็นสโนไวท์ พระนางตกใจมากและหัวใจวายไปทันที

สโนไวท์อยู่กับเจ้าชายอย่างมีความสุข

สโนไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด : ชุดนิทานเด็กเล่มที่ 7 สำนักพิมพ์สตรีอเบอร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. หนูน้อยหมวกแดง

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ชายตัดไม้คนหนึ่งมีลูกสาวตัวเล็ก ๆ น่ารักคนหนึ่ง คุณยายของเธอเฝ้าขุดกะทิมะขวิดมีหมวกสวมเป็นสีแดง ซึ่งเด็กคนนี้ชอบใส่มาก จนทุกคนเรียกเธอว่า หนูน้อยหมวกแดง

วันหนึ่งคุณแม่ของหนูน้อยหมวกแดง ทำขนมเค้กและเหล้าไวน์ให้หนูน้อยหมวกแดงนำไปเยี่ยมคุณยาย ซึ่งนอนป่วยอยู่ คุณแม่ได้กำชับให้หนูน้อยเดินตรงไปบ้านคุณยาย อย่าแวะตามข้างทาง และรีบกลับบ้าน

หนูน้อยหมวกแดงออกเดินทางไปเรื่อย ๆ พอเดินเข้าป่าไปได้สักพักก็มองเห็นดอกไม้สวย ๆ หนูน้อยจึงแวะเก็บดอกไม้ เพื่อนำไปเยี่ยมคุณยาย ขณะที่เก็บดอกไม้มีหมาป่าแอบซ่อนอยู่ เมื่อเห็นหนูน้อยหมวกแดงมันจึงออกมาถามว่า หนูน้อยหมวกแดงจะไปไหน หนูน้อยตอบไปว่า เธอจะไปบ้านคุณยายซึ่งนอนป่วยอยู่ที่อีกด้านหนึ่งของป่า หมาป่ารีบแยกทางจากหนูน้อยเพื่อตรงไปบ้านคุณยาย เมื่อไปถึงบ้านคุณยาย หมาป่าก็หลอกคุณยายว่า มันคือหลานของยาย คุณยายบอกให้มันเข้ามาได้ เมื่อหมาป่าเข้าไปมันจึงกลืนคุณยายเข้าท้อง และรับหาชุดนอนของคุณยายมาสวม

เมื่อหนูน้อยหมวกแดงมาถึงบ้านคุณยาย หนูน้อยเคาะประตู คุณยายเรียกให้หนูน้อยเข้าไป หนูน้อยหมวกแดงรู้สึกแปลกใจที่ ทำไมคุณยายหูใหญ่ ตาโต ฟันซี่ใหญ่ เจ้าหมาป่าจึงตอบว่า หูใหญ่เพื่อฟัง เสียงหลานขุด ๆ ตาใหญ่เพื่อดูหลานให้ชัด ๆ และฟันใหญ่เพื่อกินหลานให้ละเอียด นั้นแล้ว เจ้าหมาป่าก็กระโจนเข้าไปใส่หนูน้อยหมวกแดง ขณะที่เจ้าหมาป่าพุ่งตัวเข้าไปใส่หนูน้อยหมวกแดง ก็เกิดเสียงดังโครมคราม พ่อของหนูน้อยหมวกแดงซึ่งเดินผ่านมา แปลกใจที่มีเสียงดังโครมคราม พ่อจึงผลัดประตูเข้าไปและเห็นหมาป่า เขาจึงเอามันไปฆ่าหมาป่าขาดเป็น 2 ท่อน พ่อประหลาดใจมากที่พบว่า ในท้องหมาป่ามีทั้งคุณยาย และหนูน้อยหมวกแดง ซึ่งยังมีชีวิตอยู่และปลอดภัย

พ่อได้ฝังซากเจ้าหมาป่า ส่วนหนูน้อยหมวกแดงก็เสดโต๊ะอาหารเตรียมเค้ก และเหล้าไวน์ให้คุณยาย พลังคิดว่า ช่างโชคดียิ่ง ๆ ที่รอดพ้นอันตราย ต่อแต่นี้ไปจะทำตามคำแนะนำของผู้ใหญ่ ไม่เหลวไหลอีก

หนูน้อยหมวกแดง : ชุดนิทานเด็ก เล่มที่ 1 สำนักพิมพ์สตรีเตอร์เบอร์

4. ปู่โสมเฝ้าทรัพย์

เราได้ยินได้ฟังผู้ใหญ่เล่าว่า ทรัพย์สมบัติของคนโบราณ ส่วนมากเป็นของ เจ้าพระยามหากษัตริย์ ที่แอบขุกซ่อนไว้ในถ้ำบ้าง ใต้เจดีย์ในวัดบ้าง หรือสถานที่เร้นลับที่ยากที่ผู้ใดจะค้นพบ และทำแผนที่ลายแทงไว้ สำหรับผู้ได้รับมรดกตกทอด หรือตัวเองจะได้กลับไปเอาได้ถูกต้อง แต่ปรากฏว่าทรัพย์สมบัติเหล่านี้ ได้ถูกทอดทิ้งมาเป็นเวลาช้านานนับเป็นร้อย ๆ ปีก็มี แล้วมีผู้ไปค้นพบโดยลายแทงที่เก็บไว้บ้าง โดยบังเอิญบ้าง แต่รายไหนก็รายนั้น พอไปพบทรัพย์สมบัติเข้าเท่านั้น ก็ให้มันเป็นไปต่าง ๆ นานา บางคนถึงแก่ชีวิต ทั้งนี้ก็เพราะว่า แทนที่จะได้พบทรัพย์สมบัติแต่อย่างเดียว กลับพบภูติผีปีศาจหลอกหลอนเอาถึงกับวิ่งกันป่าราบ หรือขวัญหนีดีฝ่อสิ้นชีวิตอยู่ตรงนั้น

เขาเล่าว่า ภูติผีปีศาจที่หลอกหลอนคนที่เจอทรัพย์สมบัตินั้น คือปู่โสมผู้มีหน้าที่เฝ้าทรัพย์นั่นเอง ปู่โสมเป็นใคร ทำไม่ถึงมีหน้าที่เฝ้าทรัพย์สมบัติ ไม่ยอมมาให้ใครที่ไม่ได้เป็นเจ้าของมาแตะต้องได้ ก็มีเรื่องเล่าต่อมาอีกว่า ปู่โสมแต่เดิมก็เป็นคนธรรมดา รู้จักเสิบ รู้จักปวด และรู้จักโลก โกรธ หลง บางคนก็เป็นข้าเก่าเต่าเลี้ยงของเจ้าของทรัพย์ บางคนก็เป็นไพร่ยอมตายแทนเจ้านายได้ เจ้าของทรัพย์ซึ่งมีทรัพย์สมบัติมากมาย ก็นำทรัพย์สมบัติไปซ่อน เมื่อซ่อนแล้วต้องมีคนเฝ้า แต่คนเฝ้าไม่ตีเท่ากับผีเฝ้า เพราะคนอาจจะไม่ซื่อตรงเหมือนผี เจ้าของทรัพย์จึงทำให้คนกลายเป็นผี โดยฆ่าคนที่เฝ้าทรัพย์ของตน และฝากฝังทรัพย์สมบัติของตนแก่ผี จึงเป็นที่มาของเรื่อง ปู่โสมเฝ้าทรัพย์

ปู่โสมเฝ้าทรัพย์ : ยอดนิทานไทย เรียบเรียงโดย เกษียงศักดิ์ พิทยานาคะ

จัดพิมพ์จำหน่าย : สำนักพิมพ์คลังวิทยา 2507

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ภรรยาแย่งบุตร

กาลนานมาแล้ว มีพราหมณ์ผู้หนึ่ง อาศัยอยู่ในแคว้นมคธ พราหมณ์นี้มีภรรยาอยู่ 2 คน คนหนึ่งเป็นภรรยาเอก อีกคนหนึ่งเป็นภรณาน้อย ต่อมาภรณาน้อยคลอดบุตรออกมาได้สักประมาณ 7 วัน พราหมณ์ผู้เป็นสามีก็ถึงแก่กรรมลง นางภรรยาทั้งสองจึงได้ช่วยกันประคบประหงมเลี้ยงดูทารกด้วยความรักใคร่เอ็นดูตลอดมา ครั้นต่อมาทารกเติบโตขึ้นยิ่งน่ารักน่าเอ็นดูมากขึ้น นางทั้งสองจึงทะเลาะโต้เถียงกันด้วยเรื่อง แย่งกันเป็นเจ้าของเด็ก

นางทั้งสองโต้เถียงกันจนตกลงกันไม่ได้ จึงต้องไปร้องทุกข์ต่อศาล ตุลาการได้ฟังเรื่องของทั้งสองโดยปราศจากหลักฐาน ก็ไม่อาจตัดสินไปได้ว่าเป็นบุตรของใคร จึงคิดอุบายเพื่อจะทราบความจริงในเรื่องนี้ จึงเรียกคนไข้ออกมาและออกคำสั่งว่า เมื่อไม่ทราบว่า เป็นลูกของใคร ก็ให้ตัดเด็กคนนี้ออกเป็น 2 ท่อน แบ่งกันคนละท่อน ทันใดที่นั้นภรรยาหลงก็ร้องขึ้นว่า "บุตรธรรมดาก็เดียว ขอท่านลงท่าลงไปเถิด" ส่วนภรณาน้อยมีความรักส่งสารบุตร จึงร้องขึ้นว่า "ท่านตุลาการอย่าทำเช่นนั้นเลย เด็กคนนี้มีใบ้บุตรของดิฉัน ขอให้เป็นบุตรของเขาเถิด"

ผู้พิพากษาจึงทราบทันทีว่าใครเป็นแม่ที่แท้จริง ได้มอบเด็กแก่ภรณาน้อย ส่วนภรรยาหลงถูกลงโทษ ฐานให้การเท็จแก่ตุลาการ

ภรรยาแย่งบุตร : รวมนิทานเอก 300 เรื่อง เรียบเรียงโดย วิสิษฐวรรณกรรม

ห้างหุ้นส่วนจำกัดเกษมบรรณกิจ 2507

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. ปลาบู่ทอง

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายหาปลาคนหนึ่งชื่อ เศรษฐี มีเมียสองคน เมียหลวงชื่อ กนิษฐา เมียน้อยชื่อ กนิษฐี นางกนิษฐามีลูกสาวสวยคนหนึ่งชื่อ เอื้อย นางกนิษฐีมีลูกสาวสองคน ชื่อ อ้าย และอี เศรษฐีรักและหลงเมียน้อยมาก วันหนึ่ง เศรษฐีออกไปหาปลากับเมียหลวง วันนั้นโชคร้ายมาก จับปลาอะไรไม่ได้เลย ใต้แต่ปลาบู่ทอง ตั้งแต่เหรียญแรกครั้งแรกจนค่า นางกนิษฐา เฝ้ารอจนขอปลาบู่ทองไปเลี้ยง แต่เศรษฐีไม่ยอม จนในที่สุดเศรษฐีร่ำคาญและโมโห ผสัคนางกนิษฐาตกน้ำตายไป แล้วนำเรือกลับบ้าน

เมื่อมาถึงบ้าน เอื้อยรออยู่ท่าหน้าถามหาแม่หลายครั้ง เศรษฐีไม่ยอมตอบ เอื้อยรำไห้ ร่ำพันหาแม่ เศรษฐีและนางกนิษฐี ร่ำคาญยิ่ง เฟียนตเอื้อยอย่างหนัก จนข้าวบ้านต้อง เข้ามาช่วย เหลือ กล่าวว่เอื้อยจะตาย

รุ่งขึ้นเช้าตรู่ เศรษฐี และนางกนิษฐี ปลุกเอื้อยทำงานแต่เช้า ล่วนอ้ายกับอีเล่นสนุก ตลอดวัน ฝ่ายนางกนิษฐา เมื่อตายแล้วไปเกิดเป็นปลาบู่ทอง และกลับมาหาลูกของตน วันหนึ่ง เอื้อยมีโอกาสไปนั่ง เล่นที่ท่าหน้า มองเห็นปลาบู่เกล็ดเป็นทอง ว่ายน้ำเข้ามาหาและพูดว่ตนคือแม่ ที่ตายไปแล้ว เอื้อยดีใจมาก และบอกให้แม่ว่ายน้ำอยู่แถวนี้ จะนำอาหารมาให้ทุกวัน ต่อมาใน ไม้ช้า อ้ายแอบเห็นรับนำไปฟ้องแม่ วันรุ่งขึ้น แม่เลี้ยงส่งออกอุบายให้เอื้อยเอา รั้วไปเลี้ยงที่ทุ่ง ชายป่า อ้ายอยู่ทางนี้ก็ไปหลอกแม่ปลาบู่ทอง เลียนเสียงเป็นเอื้อย และจับแม่ปลาบู่ทองขึ้นมากิน เหลือเกล็ดกวาดลงร่อง เปิดเห็นเข้าก็ส่งสารเอื้อย ส่งอมเกล็ดไว้ฝากเอื้อย เมื่อเอื้อยกลับมา ตอนเย็นรีบวิ่งไปหาแม่ ร้อง เรียกแม่ก็ไม่มา เปิดน้อยสง คายเกล็ดแม่ปลาบู่ลงในมือและบอกว่า เขาจับแม่ปลาบู่ไปกินแล้ว เอื้อยเสียใจมาก วันรุ่งขึ้น เอื้อยเอาเกล็ดไปฝังชายป่า และขอให้ งอกเป็นมะเขือเปราะสองต้น เทวดาก็ทรงบันดาลให้ตามใจปรารถนา อ้ายรู้เรื่องนี้เข้าอีก แม่ ำให้อ้ายไปถอนต้นมะเขือและเก็บลูกมากิน เปิดเก็บเม็ดมะเขือไว้ให้เอื้อย เอื้อยนำเม็ดมะเขือ ไปฝังไว้ในป่า และอธิษฐานขอให้ เป็นต้นโพธิ์เงิน โพธิ์ทอง เทวดาก็ทรงบันดาลให้

วันหนึ่งท้าวพรหมทัต เลดีจออกประพาสป่า ทอดพระเนตรเห็นโพธิ์เงินโพธิ์ทองก็ให้ เล่นาไปสืบทูเป็นของผู้นใด มีพระราชประสงค์นำไปปลูกไว้ในวัง เล่นาพา เอื้อยมา เฝ้าท้าวพรหม- ทัตชอบพระทัยยิ่งได้ฟัง เรื่องราวอันน่าสงสารของเอื้อย พระองค์จึงส่งสารและคิดจะนำไปชุบ เลี้ยง เป็นเอกอัครมเหสี ท้าวพรหมทัตทรงถอนต้นโพธิ์ด้วยพระองค์เอง แต่ก็ไม่ขยับให้เล่นาช่วย

กันตอนก็ไม่ขึ้น จึงมีกระแสรับสั่งให้เอื้อยถอน ก็สามารททำได้ง่ายตาย ฝ่ายนางกนิษฐีและลูกสาว เมื่อรู้เรื่องเกิดความริษยา จึงออกอุบายคิดกำจัดเอื้อย โดยอ้ายและอีมาเข้าเฝ้าพี่สาว บอกว่าพ่อป่วยหนักอยากพบ เอื้อยหลงกลไปที่บ้าน เมื่อถึงบ้านนางกนิษฐีให้ถอดเครื่องทรงลง น้ำชำระองค์ เมื่อเหยียบย่างเข้าห้องด้านใน เอื้อยเหยียบกระดานกลตกลงไปในกะทะน้ำเดือด ลื่นชีวิตไป อ้ายปลอมตัวเป็นเอื้อยเข้าวังไป ต่อมาเอื้อยเป็นห่วงสามีไปเกิดเป็นนกแขกเต้า อ้ายรู้เรื่องส่งนกให้แม่ครัวแกงกิน แต่นกแขกเต้าหนีไปได้อย่างลำบากจนมาพบฤาษี ฤาษีส่งสารส่งขุนนกแขกเต้าขึ้นมา ปรากฏว่าเป็นหญิงสาวงาม และฤาษียังชุบกุมารน่ารักชื่อลอบ อยู่เป็นเพื่อนกับเอื้อย

เจ้าลอบอายุได้ 7 ปี ครอบครัวยุติดา เอื้อยจึงเล่าเรื่องให้ฟัง ลอบขออนุญาตไปเฝ้าท้าวพรหมทัต เอื้อยอนุญาตและร้อยมาลัยสอดใส่เรื่องราวของตนคล้องคอลูกไป ในที่สุดท้าวพรหมทัตได้ทราบเรื่องราวทั้งหมด จึงให้ลอบพาไปหาเอื้อยและฤาษี เอื้อยดีใจมากที่ได้พบท้าวพรหมทัต แต่ก็เสียใจเมื่อฤาษีบอกว่า ลอบต้องกลับไปเป็นรูปภพตามเดิม

ชาวเมืองล่มโลกได้รับขวัญเอื้อยเส็ดวันเส็ดคืน ท้าวพรหมทัตให้นำอ้ายมาชำระความ อ้ายกินยาพิษในห้องชงตาย ก่อนที่เอื้อยจะขอพระราชทานชีวิต ท้าวพรหมทัตให้ส่งเนื้ออ้ายกลับไปบ้านพ่อแม่ พ่อแม่กลัวความผิดมาถึงตนจึงหลบหนีไป ต่อมาท้าวพรหมทัตและเอื้อยยกโทษให้เศรษฐี และนางกนิษฐี ทั้งให้เข้ามาอยู่ในวังจนชั่วชีวิต เพื่อจะได้ไม่มีการจองเวรซึ่งกันและกันต่อไป

ปลาบู่ทอง : เรียบเรียงโดย หม่อมตุงฎี บริพัตร ณ อยุรยา

สำนักพิมพ์บรรณกิจ 2520

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานท้องถิ่น

1. ตากั๊บาย

ยายกับตาปลูกถั่วปลูกงาให้หลานเฝ้า หลานไม่เฝ้ากามา กินถั่วกินงา ยายมายายก็ตำ ตามาตากั๊ต หลานร้องไห้ไปหานายพรานขอให้ไปยิงกา นายพรานไม่ยอมไปช่วย หลานไปขอ ร้องหนูให้ไปกัดล่ายธนูนายพราน หนูไม่ยอมไปช่วย หลานจึงไปหาแมวให้มากัดหนู แมวไม่ยอม ช่วย หลานไปหาหมาให้มากัดแมว หมาไม่ยอมช่วย หลานไปหาไม้ค้อนให้ไปยอนหัวหมา ค้อนไม่ ยอมช่วย หลานไปหาไฟให้มาไหม้ไม้ค้อน ไฟไม่ยอมช่วย หลานขอน้ำไปดับไฟ น้ำไม่ยอมช่วย หลานไปหาตลิ่ง ขอ ให้ตลิ่งไปพังทับน้ำ ตลิ่งไม่ยอมช่วย หลานไปหาช้างให้พังตลิ่ง ช้างไม่ยอม ช่วย หลานไปหาแมลงหรีให้ตอมตาช้าง แมลงหรีรับว่าจะช่วย ช้างกลัวแมลงหรีรับว่าจะช่วยพัง ตลิ่ง ตลิ่งกลัวพังจึงช่วยไปทับน้ำ น้ำกลัวตลิ่งรับช่วยดับไฟ ไฟกลัวน้ำรับช่วยไหม้ไม้ค้อน ไม้ค้อน กลัวไฟรับช่วยยอนหูหมา หมากลัวไม้ค้อนรับช่วยกัดแมว แมวกลัวหมารับช่วยกัดหนู หนูกลัวแมว รับช่วยกัดล่ายธนูนายพราน นายพรานกลัวหนูกัดล่ายธนู จึงยอมไปยิงกา กาก็ไม่มา กินถั่วกินงา ยายมายายก็ไม่ตำ ตามาก็ไม่ตี

ตากั๊บาย : เรื่องจากนิทานพื้นบ้านของไทย สำนักพิมพ์ดวงกมล 2521

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. เมื่อคืนใครร้อง

คืนหนึ่งในป่าแห่งหนึ่ง นกขมิ้นกำลังหลับสบาย แต่แล้วก็ตกใจตื่นเพราะได้ยินเสียงร้อง ตอนเช้า นกขมิ้นบินไปถาม นกหัวขวานว่า เมื่อคืนเธอร้องไข่มุมนะ นกหัวขวานปฏิเสธตนไม่ได้ร้อง นกขมิ้นบินไปถาม นกกระลอก นกกาจเขน ต่างปฏิเสธว่าตนไม่ได้ร้อง นกขมิ้นบินไปถามกระรอก กระรอกบอกว่าตนไม่ได้ร้อง แล้วกระรอกพานกขมิ้นมาที่โพรงแห่งหนึ่ง ภายในมีนกเค้าแมวตัวใหญ่ จมูกโจ่ง เล็บแหลม ๆ และมีหยันตากลมโต

นกขมิ้นถามว่า เมื่อคืนเธอร้องไข่มุมนะ นกเค้าแมวหัวเราะชอบใจตอบนกขมิ้นว่า เขา ร้องเมื่อคืน เพราะได้กินหนูตัวโต ๆ สีส้ม นกขมิ้นจึงรู้ว่า นกเค้าแมว กลางวันนอน กลางคืน ออกหากิน

เมื่อคืนใครร้อง : เรียบเรียงโดย วชิระ ชิวะโกเศศรัฐี

บริษัท นานมี จำกัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ค้ำคาวทำไมสิ่งนอนห้อยหัว

ในสมัยที่สัตว์ทั้งหลายยังพูดภาษาเดียวกัน มีเจ้าหนูเกเรตัวหนึ่งถูกล้อออกจากฝูงมันเดินโซซัดโซเซไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งหลับไป เมื่อมันตื่นขึ้นมารู้สึกหัวเป็นอย่างมาก ทันใดนั้นมันมองไปพบรังนก ซึ่งมีไข่ใบโต ๆ 4 ใบ เจ้าหนูตั้งใจมากมันมองดูแล้วไม่เห็นใคร จึงหยิบไข่กินทีละใบจนหมด เมื่ออิ่มแล้ว เจ้าหนูรีบวิ่งหนีไป

ฝ่ายแม่กกกลับไม่เห็นไข่ของตน และจำได้ว่า เมื่อที่ลี้วหนทาง เจ้าหนูเกเร แม่กกคิดว่าเจ้าหนูต้องกินไปแน่เลย แม่กกรีบไปฟ้องพญานก พญานกจึงให้นกทั้งหลายสิกหนูทุกตัวที่ได้พบ พวกหนูก็แก้แค้น โดยแอบไปทำร้ายพวกลูกนก เจ้าค้ำคาวซึ่งมีลักษณะคล้ายนกก็ถูกแก้แค้นไปด้วย จนเจ้าค้ำคาวเอาหูออกอวด และบอกว่า เรา เป็นพวกหนูด้วยกัน แต่เจ้าค้ำคาวก็ยังถูกเล่นงานทางอากาศโดยพวกนก เจ้าค้ำคาวจึงกางปีกออกและบอกว่า เป็นพวกนกเหมือนกัน

สงครามระหว่างหนูกับนกได้จบลง เมื่อพวกหนูไปเจรจากับนก หนูได้รู้ความจริงว่า เจ้าหนูเกเรนั่นเองที่เป็นต้นเหตุ จึงรับปากว่าจะจัดการลงโทษให้ แต่เจ้าค้ำคาวก็มีความผิดเหมือนกันที่พูดจากลิ้งกลอก จึงลงความเห็นให้ลงโทษเจ้าค้ำคาว 2 อย่าง คือ ให้ออกหากินเวลากลางคืน และห้อยหัวหลับนอนในเวลากลางวัน นับแต่นั้นมา ค้ำคาวก็ห้อยหัวอยู่ และออกหากินในเวลากลางคืน

ค้ำคาวทำไมสิ่งนอนห้อยหัว : เรียบเรียงโดย "รัตนะ"

สำนักพิมพ์ อุดมศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. มดตะนอย ทำไมสังมิพิษที่กัน

ในกาลก่อนสัตว์ต่าง ๆ ยังไม่มีพิษเลยไม่ว่าจะเป็น งู ตะขาบ แมลงป่อง และมดตะนอย มีสัตว์ร้ายอยู่เพียงตัวเดียวที่มีพิษลงร้ายกาจมากคือ งูเหลือมยักษ์นั่นเอง เจ้างูเหลือมมีพิษร้ายแรงมาก เพียงแค่มันพ่นพิษไปโดนเงาของสัตว์ใด ๆ ก็ต้องถึงแก่ความตายทันที เช่น เจ้าหมาป่าตัวหนึ่ง เดินผ่านมาทางเจ้างูเหลือมซึ่งกำลังหิว พอเจ้างูเหลือมเห็นมันพ่นพิษใส่โดนเจ้าหมาป่าก็ล้มลงตายทันที เจ้างูเหลือมก็กินหมาป่าเป็นอาหาร พวกสัตว์ต่าง ๆ พวกกันกลัวเจ้างูเหลือมมาก

มีตากับยายหากินอยู่บ่นยอดเขามาช้านาน จนกระทั่งอาหารแถวนั้นขาดแคลน ยายจึงชวนตาให้ไปหาที่เก็บกินใหม่ วันรุ่งขึ้น ตากับยายออกเดินทาง ระหว่างที่เดินทางอยู่นั้น ได้พบหนูตัวหนึ่ง กำลังหนาวลั่น ตาจึงอุ้มและเก็บไว้ในขायพกเพื่อให้เกิดความอบอุ่น ในขณะที่นั้นเจ้างูเหลือมกำลังนอนหลับ มันได้ยินเสียงก็ตื่นขึ้นมาด้วยความโมโห มันพ่นพิษใส่ล่องตายายทันที ตากับยายล้มลงสิ้นใจ เจ้างูเหลือมเข้าไปดูใกล้ ๆ เห็นขायพกของตา ซึ่งใส่หนูไว้ยัง เต็มดุกดิกอยู่ ก็คิดว่าตายังไม่ตาย มันจึงเสียใจมาก คิดว่าพิษของตนไม่มีอำนาจแล้ว มันจึงคายพิษออกทิ้งจนหมดสิ้น

เจ้ามดตะนอยเห็นเหตุการณ์มาตลอด มันยืนดูอยู่อย่างงง ๆ จนกระทั่งเจ้างูเห่าไฟเอาตัวเข้าไปกลิ้งเกลือกกับพิษนั้น สัตว์อื่น ๆ ตามมา เช่น งูจงอาง แมลงป่อง และตะขาบต่างมาเอาพิษของงูเหลือม เมื่อสัตว์อื่น ๆ กลับไปแล้ว เจ้ามดตะนอยจึงเอากันของมันไปจิ้มพิษที่เหลืออยู่เพียงนิดเดียว นับแต่นั้นมามดตะนอยสังมิพิษที่กัน トラบจนทุกวันนี้

มดตะนอยทำไมสังมิพิษที่กัน : เรียบเรียงโดย "รัตนะ"

สำนักพิมพ์ อุดมศึกษา

5. ก่องข้าวน้อย

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วที่ตำบลบ้านลาดทอง จ. อุบลราชธานี มีชายคนหนึ่งอาชีพทำนา เขาเป็นคนมีอารมณ์วู่วามปราศจากสติไม่ค่อยคิดหน้าคิดหลัง วันหนึ่งเขาออกไปทำนาแต่เข้า พอสายรู้สึกหิวจึงปลดควายออก แล้วนั่งคอยแม่ จนตะวันขึ้นสูง ขณะที่กำลังหงุดหงิด และเห็นแม่เดินกระเຍ่งกระเเย่งมาแต่ไกล แทนที่เขาจะรู้สึกสงสารแม่ที่ต้องทรมาณเอาข้าวมาส่ง เขากลับรู้สึกว่าแม่ฮึดเอาด เมื่อแม่เดินเข้ามาใกล้ เขาต่อว่าแม่เอากลองข้าวใบเล็กมา เขากลับกินไม่อิ่ม แม่บอกแก่ลูกว่า "ให้ลอง กินดูก่อน ถึงก่องน้อยก็แน่นนะ" เจ้าลูกชายไม่ฟังเสียงด้วยความโมโห เอาแอกตีแม่ล้มลงขาดใจตาย แต่เขาก็ไม่รู้สึกรู้ชาติ แม่แล้วกลับมากินข้าว กินไปได้หน่อยก็รู้สึกอึด ข้าวยัง เหลืออีกตั้งครึ่งค่อนก่อง พอหายหิวเขาจึงรู้ว่า การกระทำของตนนั้นผิด แต่แม่ก็ไม่ฟื้นขึ้นมาอีกแล้ว

เขารู้สึกว่าผิดมาก จึงไปปรึกษาพระผู้ใหญ่ว่าจะทำอย่างไรดี ผลที่สุดก็ได้รับคำแนะนำให้สร้างพระธาตุอุทิศส่วนกุศลไปให้แม่ บาบที่ทำไว้จะไต่ลดน้อยลง จิตใจเขาก็ดีขึ้น เขาสร้างพระธาตุองค์หนึ่งขึ้น มีรูปลักษณะคล้ายก่องข้าวที่แม่ใส่ข้าวเหนียวไปให้เขากิน พระธาตุจึงมีชื่อว่า "ธาตุก่องข้าวน้อย" มาจนทุกวันนี้

หมายเหตุ 1. แอก = ส่วนของยานพาหนะบางชนิดเป็นไม้วางขวางบนคอวัวหรือควายที่
เทียมคู่ลากเกวียนและรถ

2. พระธาตุ = เจดีย์ที่บรรจุกระดูกคนที่เผาแล้ว

ก่องข้าวน้อย : จากนิทานกตัญญู ไทย สีน ญี่ปุ่น

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ
จัดพิมพ์ 2523

6. หนอนในดอกกุหลาบ

ณ ไร่แห่งหนึ่ง หนอนตัวหนึ่งเกิดจากไข่ของผีเสื้อ ซึ่งวางไข่ไว้ในหว่างกลีบกุหลาบ อาศัยน้ำหวานจากดอกกุหลาบเป็นอาหาร ดอกกุหลาบสีง เปรีบบเล่มีอนเป็นบ้านเล่นหอมที่มันภูมิใจ ต่อมา เจ้าของไร่ตัดดอกกุหลาบช่ोगามไปถวายพระ พระไต้นำไปปักแจกัน เพื่อตั้งไว้บูชา พระพุทธรูปในโบสถ์

หนอนตัวนั้นติดดอกกุหลาบเข้าไปในโบสถ์ มันโผล่หัวออกมา ตกตะลึงในความคิดที่พิสดาร และนึกชื่นชมวาสนาของตัวเองที่ได้มาอยู่วิมานสีทอง พอดกเวลา เป็นมีพระภิกษุหลายสิบลรูป เข้ามาและก้มลงกราบทางทิศที่มันอยู่ หนอนนึกในใจว่ามันเป็นใหญ่ในวิมานทองนี้ใคร ๆ เข้ามาต้องการกราบไหว้มันทุกคน

อยู่มาวันหนึ่ง มีแมลงวันหัวเขียวตัวหนึ่ง ปินมา เกาะตรงกลีบขาของแมลงวันบัง เอิญไปเหยียบเอาหัวของหนอนเข้า หนอนรู้สึกโกรธมาก แมลงวันหัวเขียวขอโทษที่เหยียบหัวหนอน แต่หนอนไม่ยอมอภัยให้ แมลงวันจึงส่งล่อนหนอนว่า "เราขอโทษเจ้าแล้ว แต่เจ้าไม่ยินยอม กลับจะเอาโทษเราอีก เราจะขอจงใจเหยียบเจ้าอีกที" หนอนโกรธมากบอกแก่เจ้าแมลงวันว่า มันคือผู้ยิ่งใหญ่ แม้สมภารในวัด พระ และเณรยังมากราบมันทุกวัน เจ้าแมลงวันบังอาจมากที่ ทำเช่นนี้ แมลงวันเห็นว่าหนอนโง่มากและหลงสมิตน สำคัญว่าตนดีกว่าผู้อื่น ชนปล่อยไว้จะเป็นภัยต่อสัตว์อื่น แมลงวันหัวเขียวจึงเอากะโหลกปากเจาะตัวหนอน ตูดเสียด กินเนื้อจนหมดสิ้น หนอนผู้สำพองถึงแก่ความตาย

หนอนในดอกกุหลาบ : จากนิทานสัตว์ของเด็กอีสาน

เรียบเรียงโดย ประสิทธิ์ เครือสิงห์

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ สัทธิพิมพ์

เทพนิยาย

1. เจ้าชายยกบ

เจ้าหญิงองค์หนึ่งเดินถือลูกบอลทองคำโยนเล่นอย่างสนุกสนาน เมื่อเดินมาถึงสระน้ำ ลูกบอลหลุดมือตกลงสระน้ำไป เจ้าหญิงคุกเข่าลงและมองลงไป เธอไม่สามารถหยิบลูกบอลได้ เจ้าหญิงเริ่มร้องไห้ ทันใดนั้นก็มีกบตัวหนึ่งถามว่า "เจ้าหญิงร้องไห้ทำไม" เจ้าหญิงจึงเล่าเรื่องให้กบฟัง กบบอกว่าจะหยิบลูกบอลให้ แต่เจ้าหญิงต้องสัญญา 3 สิ่ง คือ ให้กบนั่งบนเก้าอี้ แบ่งอาหารของเจ้าหญิงให้กบ ให้กบนอนบนเตียงเจ้าหญิง เจ้าหญิงตกลงทำตามสัญญา กบจึงงมลงไปหยิบลูกบอลทองคำมาให้

แล้วเจ้าหญิงก็วิ่งไปเมื่อได้ลูกบอลแล้ว วันรุ่งขึ้นกบมาที่วังของเจ้าหญิง และทวงสัญญา ตอนแรกเจ้าหญิงไม่ยอมทำตามสัญญา แต่พระราชาบอกให้เจ้าหญิงทำตามสัญญา เจ้าหญิงยอมให้กบนั่งข้างเก้าอี้และให้กบกินอาหารในจานของพระองค์ เมื่อกบกินอิ่มแล้ว รู้สึกง่วงนอน เจ้าหญิงพาไปห้องนอน ตอนแรกเจ้าหญิงวางกบนบนเก้าอี้ กบทวงสัญญา เจ้าหญิงจึงสับกบโยนข้ามห้อง แต่กบตกลงบนหมอนของเจ้าหญิง ทันใดนั้นกบกลายเป็นเจ้าชาย และบอกแก่เจ้าหญิงว่า ด้วยการรักษาสัญญาทำให้เจ้าชายพ้นจากคำสาปของแม่มดชั่วร้าย แล้วเจ้าชายกับเจ้าหญิงก็อยู่กันอย่างมีความสุข

เจ้าชายยกบ : ชุดนิทานเล่มที่ 19

สำนักพิมพ์สตรีโอเบอรี่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. เจ้าหญิงนิทรา

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีกษัตริย์และพระราชินีคู่หนึ่งรักกันมาก ทั้งสององค์ไม่มีโอรสธิดาด้วยกัน วันหนึ่งพระราชินีกำส้งเดินเล่นที่สาธารณะ กบตัวหนึ่งกระโดดขึ้นมาบนตลิ่งบอกว่า ภายในสิ้นปีนี้พระนางจะให้กำเนิดพระธิดาน่ารักองค์หนึ่ง แล้วความจริงก็ปรากฏขึ้นเช่นนั้น พระราชาส่งจัดงานเลี้ยงหรูหรา เชิญนางฟ้าที่อยู่ในราชอาณาจักร 12 องค์ ทุกองค์ต่างอวยพรเจ้าหญิงเมื่อนางฟ้าองค์ที่ 11 ได้อวยพรเจ้าหญิงเสร็จ นางฟ้าองค์ที่ 13 ก็ปรากฏกายขึ้น แสดงอาการโกรธมากที่ไม่ได้รับคำเชิญ นางเดินไปที่เปลเจ้าหญิงและตะโกนว่า "เมื่อเจ้าหญิงอายุ 15 ชันษา เธอจะสิ้นชีวิตลงเพราะถูกเข็มปั่นฝ้ายตำ" นางฟ้าองค์ที่ 12 ได้กล่าว ขอให้เจ้าหญิงถูกเข็มตำไม่ตาย แต่จะหลับไปเป็นเวลาหนึ่งร้อยปี

พระราชามีคำสั่งให้ทำลายเครื่องปั่นฝ้ายทุกอัน เจ้าหญิงเติบโตขึ้นเรื่องดงามมากเมื่อเจ้าหญิงอายุครบ 15 ชันษา เจ้าหญิงได้เดินสำรวจไปรอบปราสาท แล้วเดินไปพบประตูบานหนึ่ง เมื่อเปิดประตูเข้าไปพบหญิงชราคนหนึ่งนั่งปั่นฝ้ายอยู่ เจ้าหญิงถามว่าคืออะไรและขอลองทำทันทีที่เจ้าหญิงลงมือปั่นฝ้ายนิ้วของเธอก็ถูกเข็มตำ เลือดออก แล้วเธอก็ล้มลงบนเตียงในห้องนั้นพร้อมกับนั้นทุก ๆ คนในปราสาทก็หลับไปด้วย

เรื่องนี้เล่าสือไปทั่วอาณาจักรว่าภายในถ้ำหอนามอันหนาทุกมีปราสาทซึ่งเจ้าหญิงโคมงามต้องคำสาปนอนหลับอยู่ เขาพากันขนานนามว่า เจ้าหญิงนิทรา บรรดาเจ้าชายและผู้กล้าหาญแดนไกล ต่างพยายามฟันฝ่า แต่ไม่มีใครเข้าไปได้ เวลาผ่านไปร้อยปี ได้มีเจ้าชายในอาณาจักรไกลแห่งหนึ่งได้เดินทางมาและเข้าไปอย่างง่ายตาย เพราะครบกำหนดคำสาปแล้ว เจ้าชายเข้ามาหยุดที่ข้างเตียงเจ้าหญิง แล้วก็ลงจุมพิต ในวินาทีนั้นคำสาปก็ถูกทำลาย เจ้าหญิงฟื้นขึ้นมาพร้อมทั้งทุกชีวิตในพระราชวัง หลังจากนั้นเจ้าชายกับเจ้าหญิงก็แต่งงานกันและอยู่อย่างมีความสุข

เจ้าหญิงนิทรา : ชุดนิทานเด็กเล่มที่ 8

สำนักพิมพ์สตรีอเบอริ

3. เจ้าหญิงบนเมสิดแก้ว

ครั้งหนึ่ง มีเจ้าชายองค์หนึ่งต้องการอภิเษกสมรสแต่เฉพาะกับผู้ที่ เป็นเจ้าหญิงที่แท้จริง แต่พระองค์ไม่สามารถหาได้ ต้องกลับสู่บ้านเมืองด้วยความผิดหวัง ค่าวันหนึ่งมีพายุพัด พัดคะนอง ฝนตกอย่างหนัก ขณะนั้นมีเสียงเคาะประตูวัง พระราชาผู้ชรา เป็นผู้เสด็จไปเปิดประตูรับ สตรี นางหนึ่งยืนอยู่ข้างนอก ตัวเปียกอย่างน่าสงสาร นางผู้นั้นกล่าวว่าตนเป็นผู้หญิงจริง ๆ

ราชาผู้ชราฝึกในพระทัย ฮึกสักรูจะได้อะไรให้เห็นเท็จจริง พระนางกลับเข้าสู่ห้องบรรทม เลิกที่นอนชั้นทุก ๆ ชั้น พลองหยิบเอาเมสิดแก้ววางลงบนเตียง แล้วใช้ที่นอนปูซ้อนกันบนเตียงทับเมสิดแก้วไว้ถึง 20 ชั้น และราชาผู้ทรงบุญมขนนทอย่างอ่อนนุ่มทับลงไป 20 ผืน เตียงนอนนี้ ราชาผู้ชราสั่งให้เป็นที่บรรทมของเจ้าหญิงที่มาขอพัก ในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น ราชาผู้ตรัสถามเจ้าหญิงว่านอนสบายหรือไม่ เจ้าหญิงตรัสตอบว่า แทบไม่ได้นอนเลย มีอะไรไหมที่ราบอยู่บนเตียงนั้น ด้วยเหตุนี้ทุก ๆ คนจึงทราบได้ทันทีว่าสตรีผู้นั้นเป็นเจ้าหญิงที่แท้จริง และเจ้าชายก็ได้ทำการอภิเษกสมรสด้วย

เจ้าหญิงบนเมสิดแก้ว : จากเทพนิยายของ แอนเดอร์เซน แปลและเรียบเรียงโดย
ดุขฎิมาลา สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ จัดพิมพ์ 2504

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. หนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ

อากาศกำลังหนาวอย่างมาก หิมะกำลังตกอย่างหนัก เวลาใกล้พลัพลัจันเกือบมืด ค่ำวันสุดท้ายกำลังใกล้เข้ามา มีเด็กหญิงเล็ก ๆ คนหนึ่ง เดินเตร่อยู่แถวนั้น โดยที่ศีรษะและเท้า อันปราศจากเครื่องปกคลุมใด ๆ ทั้งสิ้น แม่หนูน้อยถือไม้ขีดไฟในมือห่อหนึ่ง และยังมีไม้ขีดไฟอีก เป็นจำนวนมากในห่อผ้ากันเปื้อนซึ่งเก่าเป็นผ้าขี้ริ้ว แม่หนูน้อยขายไม้ขีดไฟ แต่ทุกคนรีบกลับบ้านของตน หนูน้อยไม่กล้ากลับบ้านเพราะขายไม้ขีดไฟไม่ได้เลย เธอนั่งลงที่มุมตึกแห่งหนึ่งระหว่างบ้านสองบ้าน และรู้สึกหนาวมาก เธอคิดว่าถ้าหอบไม้ขีดไฟออกมาจุดคงทำให้อบอุ่นขึ้น เมื่อหนูน้อยจุดไฟขึ้น เธอรู้สึกอบอุ่นเหมือนนั่งอยู่หน้าเตาผิง แต่แล้วไม้ขีดก็หมดก้าน ภาพนั้นก็หายไป ต่อมาเธอจุดก้านใหม่ ปรากฏภาพท่านอบซึ่งยังมีชีวิตและข้อมวางอยู่กลางอก โดดลงจากจานมาหาหนูน้อย ทันใดนั้นไม้ขีดก็ไหม้หมด

หนูน้อยขีดไม้ก้านที่สาม เธอเห็นตัวเองนั่งอยู่ใต้ต้นคริสต์มาสที่ กำลังเอื้อมมือออกไปยังตุ๊กตา แล้วไฟก็ดับลง แต่แม่หนูน้อยยังเห็นเทียนคริสต์มาสที่เหล่านั้นจุดสว่างอยู่ ดูสูงขึ้นไป แล้วดาวดวงหนึ่งก็ตกลงมา แม่หนูน้อยฟังว่า คงมีคนกำลังจะตาย เพราะคุณยายเคยเล่าว่า เมื่อใดดาวตก เมื่อนั้นแหละจะมีวิญญาณดวงหนึ่งกำลังล่องลอยกลับไปยังพระเป็นเจ้า

แม่หนูน้อยขีดไม้ขึ้นอีกก้าน เธอเห็นคุณยายที่ตายไปแล้ว แม่หนูน้อยพยายามขีดไม้ขีดไฟติดต่อกันไป เพื่อเธอจะได้เห็นคุณยาย คุณยายจุ่มแม่หนูน้อยไว้ในอ้อมแขนแล้วทั้งคู่ก็บินไปด้วยกัน ตอนเช้าวันรุ่งขึ้น มีผู้พบร่างของเด็กหญิงนั่งขดตัวอยู่ที่มุมกำแพงตึก แม่หนูน้อยตายเพราะความหนาวในคืนสุดท้ายแห่งปีเก่า ไม่มีใครทราบว่า บัดนี้แม่หนูน้อยกับคุณยายกำลังฉลองวันปีใหม่อย่าง ครั้นเคร่งปานใด

หนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ : จากเทพนิยายของ แอนเดอร์เซน

แปลและเรียบเรียงโดย ศุภฎีมาลา

สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ สตีพิมพ์ 2504

5. สาวน้อยหัมเบลลินา

ในคืนเดือนหงายคืนหนึ่ง แม่คางคกออกมา เดินเล่น ได้พบเด็กหญิง คนหนึ่งในดอกทูลิป แม่คางคกเห็นเด็กน้อยน่ารักอยากได้เสียไว้เป็นลูกสะใภ้ หนูน้อยหัมเบลลินา โตะขึ้น เป็นสาวสวย อาศัยอยู่บนโบว์ วันหนึ่งผีเสื้อมาชวนหัมเบลลินาไปเที่ยว ตลอดฤดูร้อน สาวน้อยหัมเบลลินา เข้าไปอาศัยอยู่ในป่าอย่างแสนสุข จนกระทั่งฤดูหนาว หัมเบลลินาท่องเที่ยวไปเพื่อหาที่กำบังให้พันหนาว เธอเดินไปจนพบกระท่อมซึ่ง เป็นของแม่เฒ่าหนูนา แม่เฒ่า โผล่หน้าออกมาให้หัมเบลลินา เข้าไปพัก หนาวได้ แต่ต้องช่วยปัดกวาดบ้านช่องและป็นผ้า

ในระยะแรก ๆ หัมเบลลินามีความสุขอยู่กับแม่เฒ่าหนูนา วันหนึ่งแม่เฒ่าจะให้หัมเบลลินา แต่งงานกับพ่อตุ่น ซึ่งอาศัยอยู่ในโรงไม้ตั้น วันหนึ่งตุ่นได้เชิญแม่เฒ่า และหัมเบลลินา ไปยังที่อยู่ของเขา ขณะที่เดินไปนั้น พบนกนางแอ่นนอนสลบอยู่ข้างทางตัวหนึ่ง หัมเบลลินาช่วยเหลือนกจนแข็งแรง และบินกลับไปได้ในฤดูใบไม้ผลิ

หัมเบลลินาต้องแต่งงานกับตัวตุ่น ทั้งที่ไม่อยากแต่ง เธอยืนอ่ำลาแสงอาทิตย์ เพื่อลงไป อยู่กับความมืดในโพรงไม้ตั้น เธอรู้สึกมีลมพัดผ่านวูบมา แล้วนกนางแอ่นตัวหนึ่ง ก็บินလာ เข้ามา บอกแก่หัมเบลลินาให้ขึ้นบนหลังมัน แล้วจะพาไปยังดินแดนแห่งแสงอาทิตย์ทางใต้ นกพาหัมเบลลินา เข้าไปในส่วนที่สวยงาม ดอกไม้ในส่วนนี้มีชายหญิงตัวเล็ก ๆ เหมือนหัมเบลลินาอาศัยอยู่ทุกดอก

ชายหนุ่มร่างสง่างามคนหนึ่ง ได้พูดขึ้นว่า "ฉันเป็นราชาแห่งดอกไม้ดี แต่งงานกันเถิด ฉันจะตั้งให้เธอเป็นราชินี" พวกดอกไม้ต่างพากันรุมล้อมหัมเบลลินา สาวน้อยหัมเบลลินา ได้กลายเป็นราชินีของดอกไม้ในส่วน และอยู่อย่างมีความสุข

สาวน้อยหัมเบลลินา : บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

6. อลิศท่องแดนมหัศจรรย์

ครั้งหนึ่งมีเด็กหญิงคนหนึ่งชื่อ อลิศ เธอเป็นเด็กช่างฝัน บ่ายวันหนึ่งอลิศนั่งอยู่กับพี่สาว ซึ่งกำลังอ่านหนังสือ อลิศนั่งเฉย ๆ ไม่มีอะไรทำ เธอจึงง่วง และในที่สุดก็หลับไปแล้วเธอก็เริ่มฝัน อลิศฝันว่า มีกระต่ายป่าตัวหนึ่งวิ่งตรงมาหาเธอ มันหยิบนาฬิกาพกขึ้นมาจากกระเป๋า แล้วตะโกนว่า พระราชาต้องไม่พอใจแน่ ๆ แล้วมันก็วิ่งหนีไป อลิศวิ่งตามจนกระทั่ง เธอได้ตกลงไปในโพรงกระต่ายใต้ดิน เธอพบห้อง โถงใหญ่ห้องหนึ่ง มีประตูหลายประตู แต่เธอเปิดไม่ออกทันใดนั้นอลิศเห็นกุญแจสีทองดอกหนึ่งบนโต๊ะ เธอใช้กุญแจลองเปิดทุกประตู แต่เปิดได้บานเดียวเท่านั้น คือประตูเล็ก ๆ หลังโต๊ะ ซึ่งเธอไม่สามารถเข้าไปได้

ทันใดนั้นอลิศเห็นขวิดเล็ก ๆ มีล่ลากปิดไว้ว่า "ดื่มฉันซิจ๊ะ" เธอดื่มเข้าไปและตัวเล็กลง เธอตั้งใจที่จะได้เข้าประตูเล็ก แต่เธอได้ปิดประตู และกุญแจอยู่บนโต๊ะ เธอหยิบมันไม่ถึง อลิศเริ่มร้องไห้จนน้ำตาท่วมห้องไปหมด เธอจึงต้องลอยอยู่ในบ่อน้ำตาร่วมกับสัตว์ประหลาดต่าง ๆ มากมาย

หลังจากหลุดพ้นจากบ่อน้ำตา อลิศพบตัวบุง ซึ่งแนะนำกินดอกเห็ด อลิศเด็ดดอกเห็ดต้มน้ำชวยมือมาชิม รู้สึกว่าตัวเธอยิ่งเล็กลงไปอีก เธอเด็ดดอกเห็ดต้มน้ำชวยมือมากิน ปรากฏว่าคอของเธอยาวเพื่อยืขึ้นมาทันที จากนั้นอลิศพยายามกินเห็ดต้มน้ำชวยมือที่ชวยมือคนตัวเธอมีขนาดเท่าเดิม

หลังจากที่อลิศตัวเท่าเดิม เธอเดินเข้าไปในล่วน และพบแมวสีเหลืองตัวหนึ่งกำลังอ้ม อลิศถามแมวว่าฉันจะไปไหนดี แมวตอบว่า "ใกล้ ๆ ที่มีคนขายหมวก และเจ้ากระต่ายป่าอาศัยอยู่ แต่เขาสติไม่ค่อยดี" อลิศไม่ค่อยแน่ใจว่าจะไปดีหรือไม่ แต่แล้วเธอก็ไปหาคนขายหมวก และเจ้ากระต่ายป่า คนขายหมวกถามว่า "ทำไมอีกาจึงเหมือนกับโต๊ะเขียนหนังสือ" อลิศตอบว่า "มันเป็นสิ่งเดียวกัน" เจ้าหนูหรั่งซึ่งหลับอยู่ใกล้ ๆ ตื่นขึ้นมาพูดว่า "เราจะบอกอี-กา กับโต๊ะเขียนหนังสือเหมือนกัน" เธอคิดว่า มันเหมือนกับที่เธอพูดว่า สันหายใจเวลาหลับ มันจะเหมือนกับเมื่อเธอพูดว่า สันหลับเวลาสันหายใจฉันรี อ่าอ่า เธอตอบผิด" อลิศลุกขึ้น และบอกว่า "พูดกับคนบ้าไม่รู้เรื่อง สันไปที่อื่นดีกว่า" อลิศเดินเข้าไปในห้อง โถงซึ่งมีไฟเต็มไปหมด ไฟไบแฮมมัวร์แดงออกคำสั่งให้พวกบริวารไปเอาหัวของแม่หนูอลิศมา ทันใดนั้นไฟทั้งสี่รับก็ปลิวว่อนอยู่ในอากาศ และปลิวโดนเธอ อลิศเอามือปิดอกอย่างรำคาญ

อลิศรู้สึกตัวตื่นขึ้น พบว่า เธอกำลังเอามือบิดใบไม้ที่ตกลงบนหน้าเธอ อลิศเล่าความฝัน
ประหลาดให้พี่สาวฟัง พี่สาวของเธอหัวเราะชอบใจ อลิศมักฝันแปลก ๆ เสมอ คุณหนูอยากฝัน
แบบอลิศบ้างไหม

อลิศห้องแตนมหัชจรชัย : บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานอิงประวัติคำล่ตรีและคำล่เนา

1. ท้าวล่เนา

เป็ยกกับน้องไปเที่ยวเมืองโคราช (หรือจังหวัดนครราชสีมา) กับคุณพ่อคุณแม่ คุณพ่อชอบรถไปเอง ระหว่างทางคุณพ่อพาแวะตามทาง เช่น น้ำตกหมวกเหล็ก เราแวะซื้อของพื้นเมืองโคราชกลับบ้านหลายอย่าง เช่น ผ้าไหม หมวยอ เป็ยกยังติดใจอนุสาวรีย์ท้าวล่เนา เป็ยกอยากทราบเรื่องอนุสาวรีย์ท้าวล่เนาอย่างละเอียด คุณครูแนะนำให้เป็ยกอ่านหนังสือในห้องสมุด เป็ยกอ่านแล้วได้ความรู้ว่า ท้าวล่เนา คือ วีรล่ตรีของไทย มีนามเดิมว่า โม บิดาชื่อ นายถิม มารดาชื่อ นางบุญมา ต่อมาได้เป็นภรรยาของพระยาปลัดเมืองนครราชสีมา

เมื่อ พ.ศ. 2369 สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เจ้าอนุวงศ์ผู้ครองเมืองเวียงจันทน์ได้คิดขบถต่อประเทศไทย เจ้าอนุวงศ์กับเจ้าล่ทริล่สารบุตรคนใหญ่เป็นทัพหลวงยกมาทางเมืองนครราชสีมา เวลานั้นพระยานครราชสีมากับพระยาปลัดไปราชการเมืองอุษันธุ์ เจ้าอนุวงศ์ได้กวาดต้อนครอบครัวชาวนครราชสีมาส่งไปเมืองเวียงจันทน์ คุณหญิงโมซึ่งถูกจับรวมไปด้วย คิดอุบายให้ผู้ควบคุมเดินทางช้า ๆ เพื่อรอพวกที่ถูกกวาดต้อนไปทันกันที่ทุ่งล่สมฤทธิ เมื่อรวบรวมกำลังได้แล้ว จึงพร้อมใจกัน แ่่งอาวุธเข้าศึกฆ่าฟันพวกเวียงจันทน์ที่ทำหน้าที่ควบคุมจนล้มตายและแตกหนีไป กองทัพทางกรุงเทพฯ ก็กำลังยกไปช่วยเจ้าอนุวงศ์จึงถอยทัพกลับไป เวียงจันทน์พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงพระราชทานบำเหน็จ แต่งตั้งเป็นท้าวล่เนา วีรล่ตรีผู้กอบกู้เมืองนครราชสีมา

ทางราชการและประชาชนซาบซึ้งในความกล้าหาญและการเสียสละ และระลึกถึงเกียรติประวัติของท้าวล่เนา จึงพร้อมใจกันสร้างอนุสาวรีย์ท้าวล่เนา ไว้ที่หน้าประตูชุมพลท่าพิธีเปิดเมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2477 ในเวลาต่อมาทางราชการจังหวัดนครราชสีมาได้จัดให้มีงานฉลองประจำปีในเดือน มีนาคม เป็นเวลา 7 วัน 7 คืนทุกปี จนกระทั่งทุกวันนี้

ท้าวล่เนา : เรื่องโดย ละเมียด ลิมอักษร หนังสือนิทานสำหรับเด็กเล่มเล็ก

อันดับที่ 22 ของ องค์การค้ำคูล่สภา พิมพ์ครั้งที่ 1

2. พระยาพิชัยดาบหัก

พระยาพิชัยดาบหัก เป็นทหารเอกฝีมือเยี่ยมคนหนึ่งของพระเจ้าตากสิน เคยออกรบกับพม่าหลายครั้ง ได้ต่อสู้อย่างดุเดือดถึงดาบหักคามือเป็นที่เลื่องลือจนได้ชื่อว่า พระยาพิชัยดาบหัก เดิมชื่อ ทองดี มีภูมิลำเนาอยู่เมืองพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้รับการศึกษาจากวัดและหัตถกรรมมวยเป็นศิษย์วัดมหาธาตุ ต่อมาเป็นศิษย์ครูเที่ยง ครูมวยบ้านดินแดง เพลี้ยพระที่วัดบางแก่งองค์หนึ่ง จะเดินทางไปนมัสการพระแท่นศิลาอาสน์ ทองดีจึงลาครูเที่ยงติดตามไปด้วย ได้ฝึกกายกรรมแบบจีน เมื่อหัตถกรรมมวยและหัตถกรรมแล้ว จึงหัดฟันดาบเมื่อไปอยู่ที่สวรรค์โลก ใช้เวลาสามเดือนก็รำเพลงดาบได้ทุกอย่าง

ในงานวันฉลองพระแท่นศิลาอาสน์มีการชกมวยตามประเพณี ทองดีได้ชกกับนายถึกซึ่งมีรูปร่างลำสันกว่าทองดีมาก แต่ทองดีสามารถเอาชนะด้วยกลเม็ดมวยจีนผสมมวยไทย ต่อจากนั้นไม่มีใครกล้าชกกับทองดี แต่มีลูกศิษย์ติดต่อเรียนมวยไทย ฟันดาบ และมวยปล้ำ อยู่มาวันหนึ่งทองดีได้ติดตามพ่อค้าสินไปเมืองตาก มีงานประจำปีของเมืองตากจัดขึ้นที่วัดใหญ่ พระยาตากเจ้าเมืองได้เป็นประธานในงานด้วย ทองดีได้ชกกับครูหัวว นักมวยเอกของเมืองตาก ซึ่งทองดีเป็นฝ่ายชนะ พระยาตากพอใจทองดีมาก จึงชวนให้รับราชการด้วย เมืองทองดีอายุ 21 ปี พระยาตากส่งดูล้อมบทและแต่งตั้งเป็น หลวงพิชัยอาสา ได้ติดตามพระยาตากตลอดเวลา จนพระยาตากได้เลื่อนเป็น พระยาวชิรปราการเจ้าเมืองกำแพงเพชร เมื่อพระยาวชิรปราการได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงพระนามว่า พระเจ้าตากสิน หลวงพิชัยอาสาก็ได้เลื่อนยศเป็น พระยาพิชัยอาสา เจ้าเมืองพิชัย พระยาพิชัยอาสาได้ต่อสู้กับพม่าทุกครั้งที่พม่ายกเข้ามาตีเมืองไทย มีความเก่งกล้าสามารถในการรบมาก จนดาบหักคามือ จึงได้ชื่อว่า พระยาพิชัยดาบหัก

เมื่อสิ้นรัชกาลพระเจ้าตากสิน พระยาพิชัยดาบหักไม่ยอมรับราชการต่อไป เพราะยังจงรักภักดีพระเจ้าตากสินอยู่ จึงถูกประหารชีวิตตามราชประเพณีโบราณ เมื่อมีการเปลี่ยนรัชกาล

พระยาพิชัยดาบหัก : เรื่องโดย ละเมียด ลิมอักษร หนังสือนิทานสำหรับเด็กเล่ม

เล็ก อันดับที่ 48 ขององค์การค้ำคูณสภา พิมพ์ครั้งที่ 1

3. นายขนมต้ม

ปู่ชอบเล่าเรื่องเก่า ๆ ให้หลานฟัง ผมชอบเรื่องนายขนมต้มมากที่สุด ปู่บอกว่า เป็นเรื่องประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นเมื่อสองร้อยกว่าปีมาแล้ว

ปู่เล่าว่าที่เมืองร่างกุ้ง ประเทศพม่า พระเจ้ามังระกษัตริย์แห่งประเทศพม่า มีพระประสงค์จะจัดงานสมโภชพระมหาเจดีย์เกศราตุ เป็นเวลา 7 วัน 7 คืน ทรงทราบว่าลูกพี่พระยาของค่ายโพธิ์สามต้นรวบรวมภิกษุชาวไทยไว้ที่กรุงอังวะหลายคน พระเจ้ามังระจึงรับสั่งให้จัดการชกมวยหน้าพระที่นั่ง เพื่อชมศิลปะมวยไทย เมื่อถึงวันงานประชาชนไปชุมนุมในบริเวณวัดอย่างเนืองแน่น มีการละเล่นพื้นเมือง เช่น ลิเก จำอวด และพื้นดาบ ลานชกมวยจัดขึ้นที่ลานหน้าพระที่นั่งพระเจ้ามังระ ปู่บอกว่าการชกมวยวันแรกนั้น ขุนนางพม่าได้นำภิกษุชาวไทยคนหนึ่งเข้าถวายตัว พระเจ้ามังระโปรดให้จัดนักมวยพม่าเข้าเปรียบกับภิกษุชาวไทย

แล้วกรรมการก็นำภิกษุชาวไทยออกมากลางลานชก ประกาศว่าชื่อ นายขนมต้ม เป็นภิกษุชาวไทยมีชื่อมาจากกรุงศรีอยุธยา นายขนมต้มมีรูปร่างล่ำสัน ปีกบิน ผิวดำ คนไทยที่อยู่ลานชกปรบมือโห่ร้องเป็นกำลังใจ เมื่อได้คู่ชก นายขนมต้มก็ทำพิธีไหว้ครูตามแบบมวยไทยเมื่อเสียงสัญญาณดังขึ้น นายขนมต้มก็ปราดเข้าหาคู่ชกทันที ขึ้นเข้าและค็อกชกหน้าอกคู่ชกจนล้มลง กรรมการนับเท่าใดก็ไม่ยอมลุกขึ้น แต่กรรมการไม่ตัดสินให้ชนะ อ้างว่าคู่ชกยังไม่รู้ตัวเพราะดูท่าไหว้ครูเพลินอยู่ มีนักมวยพม่าขอต่อสู้ชกกับนายขนมต้มถึงสิบคน คนที่สิบ เป็นหมองเด๋กครูมวยพม่าจากเมืองยะไข่ ซึ่งนายขนมต้มสามารถเอาชนะได้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ของมวยไทย

ปู่เล่าว่า พระเจ้ามังระทรงพอพระทัยในฝีมือของนายขนมต้มมาก โปรดให้เข้าเฝ้าเพื่อประทานรางวัล รับสั่งถามว่าอยากได้เงินหรือภรรยา นายขนมต้มทูลขอภรรยา พระเจ้ามังระจึงประทานสาวพม่าและมอญให้ ต่อมานายขนมต้มพาภรรยาทั้งสองคนกลับมาอยู่เมืองไทย ผมจำได้จนบัดนี้ว่า นายขนมต้มเป็นนักมวยเอกของไทยคนแรกที่ได้ไปแสดงฝีมือและศิลปะการชกมวยไทยในต่างประเทศ

นายขนมต้ม : เรื่อง โดย ละเมียด ลิมอักษร หนังสือนิทานสำหรับเด็กเล่มเล็ก

ฉบับที่ 14 พิมพ์ครั้งที่ 2 ขององค์การคำคุณุสภา

4. พระร่วง

ตามตำนานเล่าว่า วันหนึ่งพระสันทราชา ซึ่งเป็นผู้สร้างเมืองสุโขทัย ได้เสด็จออกประพาสป่า พบหญิงงามก็รัก จึงให้เส่นำตัวเข้าเฝ้า ทรงพุดลา เล้า โลมและร่วมภิรมย์ด้วย จากนั้นทรงชักชวนให้นางกลับไปพระนครของพระองค์ แต่นางทูลทัดทานและเล่าความเป็นมาว่า นางเป็นนาคปลอมตัวมา พระราชาเสียใจมาก

ฝ่ายนางนาคกลับสู่บาดาลแล้วก็ตั้งครรภ์ เมื่อครบกำหนดคลอด นางสูงขึ้นมาที่เมืองมนุษย์ และไขว่ไขว่ในไร้อัยของตายาย ตายายออกไปไร่พบไขว่ฟอง โตขึ้นมาที่บ้าน เมื่อถึงกำหนดไขว่แตกออกมีเด็กชายหน้าตาน่ารักอยู่ในไขว่นั้น ตายายเลี้ยงดูด้วยความรัก เมื่อเด็กอายุ 15 ปี มีรูปร่างลักษณะงดงาม มีอำนาจพม่าจะออกไปก่อกองทัพก็ไปติดตามนั้น ตายายจึงเรียกว่า พระร่วง

วันหนึ่งตายายพาพระร่วง เข้าไปในเมืองซึ่งมีงานฉลองปราสาทใหม่ของพระราชา พระร่วงได้ออกปากกล่าวว่า "เราเป็นผู้รักษาที่นี่" พอขาดคำปราสาทก็วันไหว้สะท้านสะเทือนไปทั่ว อำมาตย์นำความขึ้นกราบทูล พระราชาสั่งให้ตายายนำพระร่วงเข้าเฝ้า ตายายเล่าเรื่องหนหลังให้ฟังว่า เคยให้โหราจารย์ดู โหรบอกว่าเด็กคนนี้มีบุญมาก คงเป็นเชื้อสายเทวดาหรือนาคมา เกิดเป็นแน่ พระราชาฟังแล้วสันนิษฐานว่า พระร่วงน่าจะ เป็นบุตรของพระองค์ที่เกิดจากนางนาค จึงรับพระร่วงไว้เป็นราชโอรส แล้วพระราชทานแก้วแหวนเงินทองแก่ตายาย

พระร่วงเมื่อมาอยู่กับพระบิดาแล้ว ก็มักมีเหตุการณ์แสดงบุญญาบารมีอยู่เสมอ เช่นชี้หัตถ์ล่ามมนุษย์หรือสัตว์ มนุษย์หรือสัตว์นั้นจะกลายเป็นหิน หรือชี้ไปที่ต้นไม้ให้ไม้ผล ต้นไม้นั้นก็จะมีผลเต็มต้น ฯลฯ พระร่วงได้รับอาสาพระบิดาจะแก้ปัญหา เรื่องที่ไม่ยอมส่งน้ำให้แก่เมืองอินทปรัษฐ์ ทางเมืองอินทปรัษฐ์ เมื่อทราบข่าวทางเมืองสุโขทัยไม่ยอมส่งน้ำก็โกรธ ให้พระโอรสคือมหาอุปราชยกทัพมาตีกรุงสุโขทัย พระร่วงยกทัพไปต่อสู้ได้ชัยชนะ เมื่อพระราชาบิดาสวรรคต พระร่วงขึ้นครองราชสมบัติ ทรงแต่งตั้งให้พระนางศรีสุนทรา เทวีเป็นพระมเหสี มีพระราชธิดาองค์หนึ่งชื่อว่า พระนางสุวรรณหเทวี ตั้งแต่นั้นมาบ้านเมืองมีความสุขความเจริญ

พระร่วง : เรื่องโดย ประเทือง มุกิตาเจริญ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว พิมพ์ครั้งที่ 1 2518

5. พระยากง พระยาพาน

เมื่อหลายร้อยปีล่วงมาแล้ว มีพระราชกษัตริย์เมืองกำแพงแสนทรงพระนามว่าพระเจ้าสิการาช พระองค์มีโอรสทรงพระนามว่า พระยากง เมื่อพระยากงมีอายุพอครอบครองบ้านเมืองก็มอบราชสมบัติให้ และได้ทูลขอราชธิดาของพระเจ้าเทลเมศวร ผู้ครองเมืองเพชรบุรีมาเป็นมเหสีพระยากง ต่อมาพระเจ้าสิการาชสวรรคต พระยากงก็เปลี่ยนนามเมืองกำแพงแสน เป็นเมืองศรีวิชัย

ต่อมาพระมเหสีก็ประสูติโอรส พวกหมอลวงเอาพานทองเข้าไปรับ เผอิญขอบพานไปถูกพระนลาต (หน้าผาก) เข้าเป็นรอย พระยากงสั่งให้โหรทำนาย โหรกราบทูลว่า ดวงชะตาของพระกุมารนี้ เก่งกล้าสามารถ แต่ทว่า เสียอย่างเดี๋ยวเท่านั้นคือ จะทำปิตุฆาต (ฆ่าพ่อตนเอง) พระยากงสั่งสั่งให้ราชอำมรินทรไปทิ้งป่าไผ่นอกเมืองหวังจะให้ตาย ราชอำมรินทรไปทิ้งแล้วก็ไม่ได้รอดตัวกุมารจะตายหรือไม่

ยายหอมมีอาชีพทำไร่ ได้ไปพบกุมารซึ่งเก็บเอามาเลี้ยงจนอายุ 15 ปี ขออนุญาตและอ้อนวอนขอยายหอมเดินทางไปทางเหนือกับพรรคพวก จนถึงวัดใหญ่เมืองสุโขทัย และบวชที่วัดส่องพรรษา แล้วก็ขอล่าสิก

วันหนึ่งช้าง เกิดตกมันอาละวาดแทงคนตายไปหลายคน ไม่มีใครสามารถจับได้ โอรสของพระยากงหรือเรียกว่า กิดพาน เพราะเพิ่งสึกใหม่ ๆ ได้ยินข่าววิ่งออกไปดู และสามารถจับช้างนั้นได้ ท่านกรมวัง เห็นความสามารถของกิดพาน ก็นำความไปกราบทูลพระเจ้ากรุงสุโขทัย ทราบเรื่อง พระเจ้ากรุงสุโขทัยโปรดให้เลี้ยงไว้ กิดพานปฏิบัติราชการจนเป็นที่ไว้วางพระทัย แต่งตั้งให้เป็นแม่ทัพ และดำรงตำแหน่งมหาอุปราชด้วย

ครั้งนั้นพระเจ้าสุโขทัยมีพระราชดำริว่า เมืองศรีวิชัยของพระยากงนั้นกำลังเป็นเมืองที่แย่งบารมี จึงคิดให้พระยาพานทองมหาอุปราชยกทัพไปตีเมืองศรีวิชัย พระยาพานทองสามารถต่อสู้ฟันพระค้อของพระยากงขาด โดยไม่รู้ว่า เป็นพระราชธิดาของพระองค์ เมื่อพระยาพานทองเข้าเมือง คิดจะเกี่ยวพระมารดาของตน เทวที่รักษาปราสาทเห็นว่าไม่เหมาะสมจึงตลใจให้แม่วที่อยู่ ณ ที่นั้น เสรจากัน เมื่อพระยาพานเดินข้ามแม่วไป ลูกแม่วพูดกับแม่วว่า แม่ขาคนใจทรามเดินข้ามลูกไป เห็นว่าเราเป็นสัตว์เดรัจฉานจึงกล้าทำเช่นนี้ได้ นางแม่วผู้เป็นแม่ก็ตบลูกว่า อย่าว่าแต่เราซึ่งเป็นสัตว์เลย แม่แต่แม่ของเขาก็คิดจะไปเกี่ยว

พระยาพานไต้ฟิ่งแมวเจรจา เช่นนั้น ก็ฝึกสั่งลับขึ้นมา จึงอธิษฐานว่า ถ้าพระมเหสีเป็นมารดาจริง ก็ขอให้มัน้ำานมิไหลออกมา เมื่อจบคำอธิษฐานบังเกิดมัน้ำานมิไหลออกมา พระยาพานจึงแน่ใจว่า เป็นพระมารดา และได้ทราบความจริงว่าตนเองได้ประหารพระยากงผู้เป็นพระราชาบิดาเสียแล้ว จึงโกรธยายหอมที่ไม่บอกความจริง ให้เสนาออกไปสับยายหอมฆ่า เสียตรงที่ยายหอมตายจึงเรียกว่า โคกยายหอม

พระยาพานไม่มีความล่บายพระทัยเลย วันหนึ่งได้ข่าวว่าผีพระอรหันต์รุดงค้มา จึงตรัสสั่งให้เสนาไปนิมนต์พระอรหันต์ทั้งห้าองค์นั้นเข้ามา แล้วเล่าเรื่องทั้งหมด พระอรหันต์แนะนำว่า เพื่อให้บาปกรรมทุเลาลง ก็จะต้องสร้างเจดีย์สูงช่วนกเขาเห็น พระยาพานเกณฑ์ไพร่พลให้ช่วยกันสร้าง และสััดการส่มโกขลลองถึงเจ็ดวัน พระยาพานได้ครองราชย์ล่มปติอยู่ 12 ปี ก็ล่วรคต

พระยากง พระยาพาน : จากนิทานกตัญญู ไทย - จีน - ญี่ปุ่น

สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ สััดพิมพ์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เจริญผล 2523

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. หมาสังจอกกับนกกระสา

หมาสังจอกตัวหนึ่ง ก้างปลาติดคอ จึงไปว่าจ้างนกกระสาให้ช่วยเอาก้างปลาออกจากคอของมัน แล้วมันจะมีรางวัลตอบแทน นกกระสาใช้จะงอยปากล้วงลงไป คาบเอาก้างปลาออกมา เพราะปากของนกกระสา เล็กและยาว จนถึงคอหอยของหมาสังจอก เมื่อก้างออกจากคอแล้ว หมาสังจอกทำเฉย นกกระสาจึงทวงรางวัล หมาสังจอกกลับทำเป็นโกรธ คำรามว่า "เจ้านกกระสาอย่ากำเริบ ตอนที่จะงอยปากอยู่ในปากของข้า ถ้าข้าจับเอ็งก็ตายเปล่า ที่ไม่จับก็เป็นบุญอย่างใหญ่หลวงอยู่แล้ว"

เมื่อนกกระสาได้ยินดังนั้น ตอนแรกก็ฝึกโกรธหมาสังจอก คิดจะใช้จะงอยปากเข้าทำการจิกตี แต่เมื่อคิดได้ว่า การทะเลาะวิวาทกับคนพาล มีแต่จะเป็นผลเสีย จึงข่มความโกรธไว้ แล้วถามหมาสังจอกว่า "เมื่อจะงอยปากของเราอยู่ในปากท่าน ก้างช่วยท่านให้พ้นจากก้างปลาติดคอ ท่านคิดจะสังหารเราด้วยสำเหตุอะไรเล่า" หมาสังจอกไม่รู้จะตอบว่าอย่างไร แกล้งเดินหนีจากไป

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า การทำบุญคุณกับคนพาลนั้น บางครั้งอาจเป็นผลร้ายได้

หมาสังจอกกับนกกระสา : เรื่องโดย อัศวิน อรุณแสง

นิทานฮิลป์ วนดับ 1

สตีพิมพ์ สำนักพิมพ์ พี พี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานวรรณคดี

1. สังข์ทอง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในเมืองพรมนคร มีท้าวศรีวิมลเป็นกษัตริย์ มีมเหสี 2 องค์ องค์เอกชื่อนางสนเทวี องค์รองชื่อนางสนทา นางสนเทวีมีลูกสาวคนหนึ่งชื่อสังข์ นางสนทา จึงพยายามพุดใส่ร้ายนางสนเทวี จนถูกขับไล่ออกจากวัง ไปอาศัยอยู่กับตายายที่ชายป่า ตอนแรกนางสนเทวีไม่รู้ว่ามเหสีอาศัยอยู่ในหอยสังข์ วันหนึ่งได้แอบกลับมาดูว่าใครเป็นผู้ทำความสะดวกหาอาหาร เมื่อตนและตายายไปที่นั่น เมื่อพบว่าพระสังข์ออกมาจากหอยสังข์ จึงเข้าไปทูลบอกตายาย ตอนแรกพระสังข์เสียใจ แต่นางสนเทวีได้ปลอมโยนและทุกคนก็อยู่อย่างมีความสุข

ต่อมานางสนทารู้ข่าว ทำเล่นให้ท้าวศรีวิมลหลงใจและพยายามให้คนไปฆ่าพระสังข์ ตอนหลังสับพระสังข์ไปถ่วงน้ำ พญานาคได้ช่วยไว้และส่งไปให้นางพันธุรัต ซึ่งเป็นยักษ์แต่ปลอมเป็นมนุษย์เลี้ยง เป็นบุตรบุญธรรม ต่อมาพระสังข์รู้ความจริง เมื่อนางพันธุรัตไปหาอาหาร พระสังข์แอบลงไปชุบตัวในบ่อทอง ขโมยรูปเงาะสวมใส่ทับไว้ แล้วส่งใส่เกือกแก้วใส่ไม้เท้าทอง เหาะหนีออกจากเมืองยักษ์ นางพันธุรัตตามมา แต่ไม่สามารถตามพระสังข์ขึ้นเขาได้นางเสียใจมากและตรอมใจตาย ก่อนตายได้เขียนคาถาเรียกเนื้อ ปลา ไข่ที่แข็งเขา

จากนั้นพระสังข์ได้เดินทางต่อไปยัง เมืองพาราณสี และได้อาศัยอยู่กับคนเลี้ยง วัวโดยไม่ยอมถอดรูปเงาะออกจากร่างให้ใครเห็นเลย ที่เมืองพาราณสี ท้าวสามลได้ให้ธิดาทั้ง 7 ของพระองค์ เลือกว่าใคร พระธิดาทั้งหกของพระองค์เลือกได้คู่ครอง เหลือธิดาองค์เล็กชื่อนางรจนาก็ยังไม่ยอมเลือกใครเลย ท้าวสามลโกรธจึงสั่งให้เจ้าเงาะมาให้นางรจนาเลือก นางรจนาเห็นรูปทองภายใน จึงเสียดใจพองมาสั่งให้เจ้าเงาะ ท้าวสามลโกรธมาก ขับไล่ให้ไปอยู่กระท่อมปลายนา ท้าวสามลพยายามกลั่นแกล้งเจ้าเงาะ ให้เขยทั้งหมดไปหาปลา หาเนื้อ แต่เจ้าเงาะสามารถหามาได้คนเดียว ท้าวสามลไม่สามารถกลั่นแกล้งเจ้าเงาะได้

ต่อมาพระอินทร์ พยายามจะให้เจ้าเงาะถอดรูป จึงแปลงร่างมาทำท้าวสามลตีคัสซึ่งเมือง ท้าวสามลให้ลูกเขยทั้งหมดไปแข่ง แต่แพ้มัด จึงไปขอร้องให้เจ้าเงาะช่วย เจ้าเงาะยอมถอดรูป สามารถตีคัสชนะพระอินทร์ได้ ท้าวสามลจึงยกราชสมบัติให้พระสังข์ปกครอง

ฝ่ายท้าวศรีวิมล คินหนึ่งทรงลุ่มิบว่า พระอินทร์มาหาและขู่จะให้พาลูกเมียกลับมาภายใน 7 วัน ท้าวศรีวิมลจึงไปตามหานางสนเทวีกลับมา และไปหาพระสังข์ที่เมืองพาราณสี โดยนางสนเทวีเข้าไปฝากตัวกับคนทำอาหารหลวง วันหนึ่งนางสนเทวีทำแกงพริกถวายพระสังข์ และแกะสลักเรื่องราวลงที่ชั้นพริก พระสังข์เมื่อเสวยแกงพริกจึงเรียกหาคนทำ ได้พบพระมารดาและพระบิดา แล้วพระสังข์และนางรจนาทูลลาท้าวสามลกลับไปเมืองพรมนคร

สังข์ทอง : เรียบเรียงโดย รัฐศักดิ์

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย สำนักพิมพ์ พี พี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. เงาะป่า

คนึงเป็นเด็กเงาะผู้ชาย พ่อแม่ตายอาศัยอยู่กับพี่ชาย มีเพื่อนชื่อไม้ไผ่ ทั้งสองชอบไปเที่ยวป่า เวลาเดียวกันนั้น ช่มพลา เงาะหนุ่มซึ่งหลงรักนางสาวพี่สาวของไม้ไผ่ออกมาป่าด้วย และทำตัวลึกลับล้นมกับเด็กทั้งสอง ช่มพลาแสดงความสามารถในการฆ่าเสือ ทำให้เด็กทั้งสองนับถือเขามาก แล้วช่มพลา ก็ฝากดอกไม้ และเสียบเสื้อที่ตัดใหม่ ๆ ไปให้นางสาว ซึ่งมีความหมายว่า รักนางสาว ถ้าใครขัดขวางจะสู้ ถ้าพ่อแม่ไม่ให้จะพาหนี วันหนึ่งสาวเข้าป่า ขณะที่กำลังโน้มกิ่งไม้ ฐพันมือ นางตกใจจนล้นม ช่มพลาฆ่าฐพันและพยายาลจนสิ้น ช่มพลาจึงฝากรักนางสาว

ต่อมานางสาวแต่งงานกับ ฮเนา ช่มพลาคิดอุบายให้ฮเนาออกจากกระท่อม แล้วช่มพลาพาสาวหนี ฮเนากลับมาไม่เจอสาว ก็ออกตามพร้อมพี่ชายและน้องชาย ฝ่ายสาวและช่มพลาครองรักอยู่ในถ้ำ วันหนึ่งช่มพลาออกไปในป่า พบฮเนาและพรรคพวกตามมา ช่มพลาและฮเนาต่อสู้กัน พี่ชายของฮเนาเห็นฮเนาเสียเปรียบ จึงยิงลูกดอกอาบยาพิษที่หน้าช่มพลา นางสาวเห็นสามีหายไปนานจึงออกตาม พบศพช่มพลา นางสาวจึงแทงคอตัวเองตายตาม ฮเนามาพบศพทั้ง 2 คน เขาเสียใจมาก จึงแทงคอตัวเองตาย พี่ชายและน้องชายของฮเนานำศพของทั้งสองมาฝังเรียงกัน แล้วจึงบอกเรื่องราวให้พ่อแม่ญาติพี่น้องทราบ

เงาะป่า : พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2520

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. นางสุวรรณมาลี

นางสุวรรณมาลี เป็นธิดาเจ้าเมืองผลึก มารดาชื่อนางมณฑา นางสุวรรณมาลีเป็นคู่หมั้นของอุคเรน ซึ่งเป็นโอรสเจ้าเมืองสงกา คันทรงนางสุวรรณมาลีฝันว่าไปเที่ยวทะเล และหยิบได้ดวงแก้วสวยงาม แต่เมื่อตื่นขึ้นมาไม่พบก็เสียใจ เจ้าเมืองผลึกจึงจัดเรือสำเภาใหญ่พานางสุวรรณมาลีไปเที่ยวทะเล เมื่อจะกลับเข้าฝั่ง เกิดพายุแรง พัดเรือของเจ้าเมืองผลึกและธิดาออกไปเพียงลำเดียว

ทางเมืองสงกา เจ้าเมืองได้ให้อุคเรนเดินทางไปเมืองผลึก เพื่อจัดการวิวาห์กับนางสุวรรณมาลี เมื่อมาถึงได้พบข่าวจากนางมณฑาจึงจัดเรือออกตาม เจ้าเมืองผลึกและนางสุวรรณมาลีร่อนเร่ไปจนพบพระอรภัยมณี ซึ่งถูกขับไล่จากเมืองรัตนา เพราะพระราชบิดาโกรธที่ไปศึกษาวิชาเป่าผี มาอยู่ที่เกาะแก้วพิสดาร ต่อมาพระอรภัยมณี สิ้นสมุทร ซึ่งเป็นลูกและคนอื่น ๆ ที่เรือแตกได้ขออาศัยเรือของเจ้าเมืองผลึกออกจากเกาะ เรือแล่นมาได้ 15 วัน 15 คืน ถูกนางผีเสื้อสมุทรซึ่งติดตามพระอรภัยมณีมา ทำให้เรือแตก เจ้าเมืองผลึกจมน้ำตาย ส่วนนางสุวรรณมาลีรอดตายโดยสิ้นสมุทรช่วย พระอรภัยมณีถูกคลื่นซัดเข้าฝั่ง

นางสุวรรณมาลีและสิ้นสมุทรได้พบเรือโจรสลัดหนึ่ง ได้อาศัยกลับเมืองรัตนา โจรลัดหนึ่งคิดเกี่ยวนางสุวรรณมาลี สิ้นสมุทรไม่พอใจฆ่าโจรสลัดหนึ่งตาย ไพร่พลของโจรสลัดยอมอ่อนน้อม สิ้นสมุทร สิ้นสมุทรได้นำเรือออกตามหาพระอรภัยมณี จนถึงเมืองรมจักรขอแวะซื้อเสบียงอาหาร เจ้าเมืองไม่ยอมให้เข้า ส่งบุตรเขยศรีสุวรรณซึ่งเป็นน้องของพระอรภัยมณีไปต่อสู้อัศวินสุวรรณเห็นแหวนที่ผูกข้อมือสิ้นสมุทร จำได้ว่า เป็นของพระอรภัยมณี จึงได้ถามไต่ความว่าสิ้นสมุทรเป็นบุตรพระอรภัยมณี อัศวินสุวรรณได้พาสิ้นสมุทรพบเจ้าเมืองรมจักรและจัดเรือสำเภาออกติดตามพระอรภัยมณี

ฝ่ายอุคเรนได้นำขบวนเรือไปจนพบพระอรภัยมณี พระอรภัยมณีได้เล่าเรื่องนางสุวรรณมาลี ทั้งสองจึงออกติดตามนางสุวรรณมาลีและสิ้นสมุทร จนไปพบเรือของอัศวินสุวรรณ อุคเรนได้ส่งทูตไปเจรจา ฝ่ายสิ้นสมุทรบอกกลับไปว่าตนเป็นลูกพระอรภัยมณีและนางสุวรรณมาลี ซึ่งความจริงสิ้นสมุทรเป็นลูกของผีเสื้อสมุทร แล้วให้อุคเรนกลับไป พระอรภัยมณีทราบที่พบสิ้นสมุทร จึงไปเป่าผี สิ้นสมุทรดำน้ำมาพบพระอรภัยแล้วเรื่องตั้งแต่แบกนางสุวรรณมาลี จนพบอัศวินสุวรรณ อุคเรนรู้ว่านางสุวรรณมาลียังมีชีวิตอยู่ ขอตัวจากสิ้นสมุทร แต่สิ้นสมุทรไม่ยอมให้ อุคเรนต่อสู้กับสิ้นสมุทรจนสิ้นสมุทรจับอุคเรนได้ พระอรภัยมณีให้ปล่อยตัวอุคเรนไป

พระอมัยมณีคิดจะอภิเษกกับนางสุวรรณาณี แต่ตอนแรกนางสุวรรณาณีไม่ยอม ตอน
หลัง นางมณฑาไปขอร้อง นางสุวรรณาณีก็ยอมอภิเษกด้วย และอยู่ครองเมืองผลึกอย่างมีความสุข
สุข

นางสุวรรณาณี : เรื่องโดย ละเมียด ลิมอักษร

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ทรพีทรพา

เริ่มเรื่องบนลั่ววรรค์ มีนางฟ้านางหนึ่งชื่อว่า นางมาลี มีลิริโฉมสวยงามมาก เป็นนางกำนัลของพระอูมาผู้มเหสีของพระอิศวร มีคู่สุรตนหนึ่งชื่อ นนทการ เป็นนายทวารเฝ้าประตูวิมานของพระอิศวร นนทการหลงรักนางมาลีมาก วันหนึ่งนางมาลีลงไปเล่น นนทการได้บอกรักแก่นาง แต่นางมาลีโกรธมากวิ่งขึ้นไปฟ้องพระอิศวร พระอิศวรโกรธนนทการมากที่เป็นยักษ์ ต่ำต้อยบังอาจคิดรักนางฟ้า จึงล่าไปให้เกิดเป็นควายที่เมืองมนุษย์ เมื่อใดถูกลูกฆ่าตายจึงจะพ้นผิดกลับคืนลั่ววรรค์

ในที่สุดยักษ์นนทการลงมาเกิดเป็นควายป่า รูปร่างใหญ่โตแข็งแรง มีลักษณะล่ง่างาม มีความเก่งกล้าเป็นหัวหน้า บริวารมากมาย และมีนางควายเป็นเมียถึง 5,000 ตัว มีชื่อใหม่ว่า ทรพา ทรพาไม่ยอมให้นางควายตัวใดมีลูก ถ้าควายตัวใดมีลูกเป็นตัวผู้ มันจะให้เอาลูกไปฆ่าทิ้งในป่า ไม่มีนางควายตัวใดกล้าขัดคำสั่ง แต่มีนางควายตัวหนึ่งชื่อ นิลา เมื่อรู้ว่าตัวเองตั้งครรภ์ นางไปแอบอยู่ในถ้ำลึก นางนิลาคลอดลูกออกมาเป็นตัวผู้ นางตั้งใจมากได้ฝากลูกไว้กับเทพารักษ์ให้ช่วยคุ้มครอง เพราะตัวนางต้องกลับไปเพื่อมิให้ทรพารู้เรื่อง

ลูกควายที่เกิดจากนางนิลาชื่อ ทรพี มีพลังกำลั่งมหาศาล ด้วยมีเทพารักษ์คอยรักษา แต่มีนิสัยเกะกะ ชอบขวิดสัตว์อื่น ๆ เทพารักษ์ต้องคอยเตือนสติ แต่ก็ไม่ได้ผล วันหนึ่งควายทรพีรู้ว่ามีควายชื่อ ทรพา ซึ่งมีกำลั่งและบริวารมาก ทรพีจึงคิดทำลู่ โดยคิดว่าเมื่อตนมีรอยเท้า เท้าทรพา จะทำลู่ทันที ต่อมาวันหนึ่งรอยเท้าทรพีเท้าทรพาแล้ว ทรพีไปขยอทำลู่กับทรพา ทรพารับคำทำ และต่อลู่กัน เนื่องจากทรพีมีกำลั่งช่วยจากเทพารักษ์ เมื่อต่อลู่กันไปพักหนึ่ง ทรพีก็ยิ่งกำลั่งตีอยู่ ทรพาเริ่มอ่อนแรง ทรพีขวิดทรพาจนล้มลงขาดใจตาย นางนิลาวิ่งออกมาแต่ไม่ทัน ก่อนตายนางเล่าให้ฟังว่า ทรพีคือลูกของทรพา เมื่อทรพาถูกลูกฆ่าตายก็พ้นค่าล่าปกกลับคืนลั่ววรรค์

ฝ่ายทรพี เมื่อฆ่าพ่อตาย แทนที่จะสำนึกผิด กลับยิ่งหึกเหิมเที่ยวตระเวนทำลู่สัตว์ป่าทั่วโลก แต่ไม่มีใครกล้าสู้ด้วย จนกระทั่งไปทำพระอิศวรบนลั่ววรรค์ พระอิศวรสั่งให้ไปลู่กับพญาพาลีบนเมืองมนุษย์ และขอให้ตายด้วยฝีมือของพญาพาลีซึ่งมีหน้าเป็นลิง ทั้งสองลู่กันนานถึงเส็ดวัน ไม่มีใครแพ้นะ ยิ่งลู่ทรพีกลับมีพลังเพิ่มขึ้น พาลีจึงใช้อุบายถามทรพี ที่มีกำลั่งมากเช่นนี้ เทวดาองค์ใดรักษาอยู่ ทรพีตอบด้วยความล้าพองว่า ไม่มีเทวดาองค์ใดรักษาตน เทพารักษ์ได้ยินเช่นนั้น จึงถอนกำลั่งออก ด้วยเห็นว่า ทรพีนั้นเนรคุณ

เมื่อเทพารักษ์ถอนกำลังออกจากทรัพย์สิน พญาพาลีสามารถเสียบแทงทรัพย์สินได้เต็มที่ ในไม่ช้าทรัพย์สินก็แตกสลาย พ่ายแพ้เพราะขาดความกตัญญูต่อเทพารักษ์ผู้ซบเลี้ยงมาด้วยความรัก

บทประพันธ์ : นิตานภาพรรณคดีไทย

เรื่องโดย สัมพันธ์ ก้องสมุทร

สำนักพิมพ์ พี พี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. สุดลำคร

นางเงือกผู้ช่วยพาพระอรุณมณีหนีนางผีเสื้อยักษ์มาอยู่ที่เกาะแก้วพิสดาร นางได้เป็นภรรยาพระอรุณมณี ต่อมาพระอรุณมณี และสินสมุทรได้อาศัยเรือกลับไปบ้านเมืองก่อนกลับได้ฝากนางเงือกไว้กับพระฤๅษี ต่อมานางเงือกให้กำเนิดบุตรชาย มีลักษณะเป็นมนุษย์เหมือนบิดา มีกำลังแข็งแรง นางเงือกได้มอบลูกให้พระฤๅษีเลี้ยง นางผูกแหวนที่พระอรุณให้ไว้ที่มือขวา ส่วนกุณฑลทอง (ตุ้มหู) นางมอบให้พระฤๅษีเก็บไว้ให้ลูก

พระฤๅษีตั้งชื่อกุมารว่า สุดลำคร และสอนวิชาให้หมดสิ้น ทำให้อยู่ยงคงกะพัน ล่องหนหายตัวได้ วันหนึ่งสุดลำครแอบไปเล่นน้ำ ขณะที่ปลาเล่นน้ำได้เห็นม้าตัวหนึ่งมีลักษณะแปลก คือ หน้าเป็นมังกร ผิเขียวเป็นเพชร เกสิดเป็นนิล ลิ่นเป็นป่าน หางเหมือนนาค สุดลำครรีบโถมเข้าไปจะจับแต่จับไม่ได้ กลับไปแล้วให้ฤๅษีฟัง ฤๅษีรู้ว่า เป็นม้าที่เกิดจากม้าและมังกรผสมกัน จึงบอกมนต์ให้สุดลำครไปจับ สุดลำครจับมาให้ฤๅษีดู ฤๅษีตั้งชื่อให้ว่า ม้านิลมังกร

ต่อมาฤๅษีได้เล่าเรื่องพระอรุณมณีให้สุดลำครฟัง และบอกว่าถึงเวลาที่สุดลำครจะไปตามหาพ่อ ฤๅษีได้นำกุณฑลทองของพระอรุณมณีไขมึล่มวยผสม แล้วให้หนึ่งหนึ่ง เสือผูกขี้ขาวขยเป็นตาบสน้อย และมอบไม้เท้าทิพย์กันภัย สุดลำครได้ลาฤๅษีและแม่เงือก ระหว่างทางสุดลำครได้มาพบซีเปลือย ไม้ท่งห่มเสื่อผ้า หนวดเคราและผมยาว ซีเปลือยได้หลอกสุดลำคร เพื่อหวังไม้เท้าและม้านังกร และให้สุดลำครสอนวิชาต่าง ๆ แก่ตน แล้วซีเปลือยก็ผลักสุดลำครตกเหว แต่สุดลำครเพียงแต่สลบไป เมื่อสุดลำครฟื้นขึ้นมาถึงพระฤๅษี แม่ และม้าคู่ใจ ต่อมาสุดลำครเห็นพระฤๅษีจึงมาช่วยตนขึ้นจากเหว ฤๅษีสอนให้อย่าประมาท และให้ติดตามเอาไม้เท้ากลับมาแล้ว ฤๅษีก็หายตัวไป

สุดลำครมาพบม้านังกร แล้วให้ม้านังกรพาไปกรุงการเวก เพื่อตามหาซีเปลือย พบซีเปลือยกำลังหลบอยู่ จึงแอบเข้าไปหยิบไม้เท้าร้องให้ซีเปลือยลุกขึ้น ซีเปลือยตกใจรีบวิ่งหนีสุดลำครไป ฝ่ายพระสุริโยไทยเจ้ากรุงการเวก เห็นสุดลำครก็โกรธ สุดลำครได้เล่าเรื่องทั้งหมดของตน พระสุริโยไทยได้นำสุดลำครไปพบมเหสี พระมเหสีทรงรักใคร่เอ็นดูมาก ขอให้สุดลำครลาสิกขาบททรงเครื่อง เช่นกษัตริย์ทั้งหลาย สุดลำครยอมสวมหมองเสื่อไว้ด้านในและทรงเครื่องกษัตริย์ไว้ด้านนอก พระราชาก็เรียกพระธิดา เล่าวคนธนีให้ออกมารับสุดลำคร

พระธิดา เล่าวคนธนีและสุดลำครทรงเป็นเพื่อนเล่น รักใคร่สนิทสนมถ่ายทอวิชา การ

อาคมที่เรียนมาให้แก่เสาวคนธ์และสุดสาครยังคงอยู่ที่เมืองการเวกต่อไป

สุดสาคร : เรื่องโดย ประเทือง มุกิตาเจริญ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว ครั้งที่ 3 2525

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. พระไชยสุริยา

เจ้าเมืองสาเวตี ชื่อพระไชยสุริยา มเหสีชื่อ ลู่มาลี ปกครองบ้านเมืองอยู่เป็นเป็นสุข ต่อมาบ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไป เกิดการข่มขู่ ราษฎรเดือดร้อน และเกิดน้ำป่าท่วมเมือง พระไชยสุริยา พระมเหสี และราษฎรบางคนหนีน้ำได้ก็วิ่งมาขึ้นลำภา ลำภาล่องลอยไปกลางทะเล จนไปพบพายัพัดกระหน่ำ ลำภาแตกพระไชยสุริยาจับมือพระมเหสีไว้ ลอยไปจนพบพื้นแผ่นดินนอนลลอบอยู่ที่ใต้ต้นไม้ จนกระทั่งตอนเช้าทั้งสององค์ตื่นขึ้นมาทรงเดินเล่นอยู่ในป่า เก็บผลไม้ ผีอกมัน เป็นอาหาร ได้เดินมาจนพบฤๅษีเข้าถ้ำ ฤๅษีได้บอกกล่าวไว้ที่บ้านเมือง เป็นเช่นนี้ เพราะลูกศิษย์คิดล้างครู ลูกไม่รู้คุณพ่อแม่ คนประพฤติดนเป็นอันตราย เบียดเบียนกัน ทำให้แผ่นดินร้อนเป็นไฟ ถึงเวลาที่โลกจะอวสาน

พระฤๅษีได้บอกแก่พระไชยสุริยาว่า เหตุที่บ้านเมืองของพระองค์ล่มจม เพราะเกิดการฉ้อราษฎร์ หลงกลพวกทหารต่าง ๆ ฤๅษีได้สั่งสอนอีกว่า การเบียดเบียนกัน การโกง จะเป็นบาปติดตัวผู้นั้น ขอให้ทุกคนตั้งใจทำดี บำเพ็ญศีล จะทำให้ได้ขึ้นสวรรค์ ทั้งสองฟังฤๅษีแล้วเกิดความเสื่อมื่อ ฝังคิดบำเพ็ญถือศีลเป็นฤๅษีด้วย พยายามศึกษาธรรมต่าง ๆ ทุกวัน จนสำเร็จผล ได้ขึ้นสู่สวรรค์ มีความสุขตลอดไป

พระไชยสุริยา : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว พิมพ์ครั้งที่ 3 2525

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิทานจินตนาการ

1. วันเกิดลูกหมีสี่เท้า

วันนี้วันเกิดลูกหมีสี่เท้า ขนมอ่อยวางอยู่ตรงหน้า ลูกหมีสี่เท้านั่งรอเพื่อน ๆ แต่ก็ยังไม่
 ใฝ่ใครมา ลูกหมีนั่งเฝ้ารอ และเริ่มร้องไห้ หมาใจดีได้ยินเสียงลูกหมีสี่เท้า สงถามว่าเป็นอะไร
 ลูกหมีสอบอกว่า วันนี้วันเกิดผม แต่ไม่มีใครจำได้ หมาใจดีปลอบว่า ทำใจให้เข้มแข็ง ไม่มีใครลืม
 วันเกิดลูกหมีสี่เท้า แล้วหมาใจดีก็กระต่ายก็ไปหาหนูจืด ชวนให้ไปงานวันเกิดลูกหมีสี่เท้า ทั้ง 3
 ตัว เดินผ่านนกเจ้าปัญญา ซึ่งแต่งตัวรอจะไปงานด้วย

หมาใจดี กระต่าย หนูจืด นกเจ้าปัญญา เดินตามหาเปิดน้อย กำลังเล่นน้ำริมสระ
 ทั้งหมดชวนเปิดไปงานวันเกิดลูกหมีสี่เท้า ต่างมีของขวัญเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปด้วย พวกเพื่อน ๆ ลูกหมีสี่
 เท้า เดินผ่านท้องนากว้างที่มีหญ้ากอไม้ ทุ่งไม้ เป็นที่แม่วัวอาศัยอยู่พวกเพื่อนเล่าให้แม่วัวฟัง เรื่อง
 วันเกิดลูกหมีสี่เท้า และชวนแม่วัวไปงานวันเกิด แม่วัวเต็มใจไปงานและนำนมสดไปให้เป็นของ
 ขวัญ ทั้งหมดเดินเรียงแถวไปถึงบ้านลูกหมีสี่เท้า เมื่อถึงประตูบ้านต่างค่อย ๆ เดินย่องเข้าไปไม่
 ให้ลูกหมีสี่เท้าเห็น เพื่อให้ลูกหมีสี่เท้าประหลาดใจ ลูกหมีสี่เท้ากำลังนั่งซึมอยู่แต่สำฟัง แม่วัวค่อย ๆ
 เดินไปยืนเงียบข้างบานประตู เปิดน้อย แม่นกเจ้าปัญญายืนนิ่ง หมาใจดีเดินตรงเข้าไปหาลูกหมีสี่
 เท้า หนูจืดวิ่งเบา ๆ ไปเกาะหัวไหล่ลูกหมีสี่เท้า ลูกหมีสี่เท้าตกใจ ร้องว่า "เอ๊ะ ใครมา" เพื่อน ๆ
 ต่างร้องว่า "สุขสันต์วันเกิด" ลูกหมีสี่เท้าดีใจมากจนน้ำตาไหล เพื่อน ๆ กอดลูกหมีสี่เท้า แล้ว
 หัวเราะกันเออฮา ลูกหมีสี่เท้าหัวเราะกับเพื่อน ๆ ลูกหมีสี่เท้ามีความสุขมาก

วันเกิดลูกหมีสี่เท้า : บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

2. หมู่บ้าน หนูนา

เช้าวันหนึ่งอากาศแจ่มใส หมู่บ้านรับลูกชิ้นแต่งตัวออกจากบ้านไปทุ่งนา เพื่อไปหาหนู-
นา หนูนาดีใจที่เพื่อนมาเยี่ยม รับชวนหมู่บ้านให้มากินอาหารมีทั้ง ถั่ว มัน มากมาย หมู่บ้านจึง
ชวน หนูนาให้ไปเที่ยวที่บ้านบ้าง

หมู่บ้านชวนให้หนูนาดูศึกรามบ้านช่องต่าง ๆ และเร่งให้หนูนาเดินเร็ว ๆ กลั้วรัถจะ
ชนเอา พอมาถึงบ้าน หมู่บ้านชวนให้หนูนา กินปลา กุ้งแห้ง กะปิ น้ำปลา และบอกให้หนูนากิน
เร็ว ๆ ประเดี๋ยวแมวมามาเห็นจะลำบาก ต้องรักษาที่ซ่อน รวมทั้งให้ระวังมุนษย์ ชอบเอา กับดักมา
วาง โดยใส่อาหารไว้ในกับดัก พอพวกหนูวิ่งไปกินอาหารในกับดัก ก็จะถูกจับติดอยู่ในนั้น

หนูนาได้ฟัง เรื่องทั้งหมดแล้ว ขอลากลับบ้านนา หมู่บ้านสั่งว่า กลับไปบ้านแล้วเขียน
จดหมายมาคุยบ้าง ประมาณ 4-5 วัน หนูนา เขียนจดหมายฝากนกพิราบขาวไปว่า ให้หมู่บ้านกลับ
มาอยู่ทุ่งนากันเถอะ มีอาหารบริบูรณ์ไม่ต้องระวังภัยอันตรายใด ๆ หมู่บ้านได้รับจดหมายแล้วรับ
มาหาหนูนา ทั้งสองอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

หมู่บ้าน หนูนา : เรียบเรียงโดย ฉวีวรรณ สิง เจริญ

สำนักพิมพ์ สุริยบรรณ

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานคร 2515

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. งานครั้งแรก

วันหนึ่งแม่ของหนูมีสงพูดขึ้นมาว่า "หนูมีสง ไปซื้อขนมให้แม่หน่อยได้ไหม" เพราะแม่ไม่ว่าง และน้องกำลังร้องไห้ หนูมีสงรู้สึกหวาดกลัว เพราะเธอไม่เคยออกจากบ้านตามลำพัง แม่บอกว่าเธออายุ 5 ขวบแล้ว ฝึกออกไปซื้อของใกล้ ๆ บ้านได้แล้ว แม่เตือนให้ระวังเรื่องรถและไม่ลืมเงินทอน

มันเป็นงานครั้งแรก ที่ทำขายหนูมีสง หนูมีสงรับเงินจากแม่แล้วเดินออกจากบ้าน เธอรู้สึกภูมิใจในงานครั้งแรก ระหว่างทางที่เดินไป เธอพบรถจักรยานกำลังวิ่งล่นทางมา หนูมีสงหลบเข้าริมทางเดิน เธอรู้สึกกลัวนิด ๆ เธอรีบเดินเร็วขึ้นและกลายเป็นวิ่ง ทันใดนั้นเธอหกล้มเงินหลุดจากมือ หนูมีสงรีบลุกขึ้นและไปเก็บเงินที่กระเด็นอยู่บริเวณนั้น

ในที่สุดหนูมีสงมาถึงร้าน แต่แล้วเธอดอกใจเสียงที่ดังขึ้นข้างหลังว่า "บุหรี" เมื่อเธอหันไปดูเห็นชายแก่ใส่แว่นดำ เมื่อเขาจับบุหรีแล้วเดินจากไป พอหนูมีสงจะบอกคนขายบ้าง ก็มีคุณป้าอ้วนตัวใหญ่มาก เดินมาเบียดหนูมีสงขอซื้อขนมปัง คนขายหยิบขนมปังให้ป้าอ้วน ในที่สุดเหลือหนูมีสงยืนอยู่หน้าร้านคนเดียว เธอรวบรวมความกล้าตะโกนบอกคนขายว่า "ขอนมหน่อยค่ะ" คนขายหันมามองและยิ้มด้วยความเอ็นดู หยิบกล่องนมให้หนูมีสง หนูมีสงให้เงินคนขายแล้ววิ่งออกจากร้านทันที พอวิ่งไปได้สักสิบก้าวเสียงคนขายของตะโกนว่าเงินทอน หนูมีสงหยุดวิ่งหันกลับมาเจอคนขายยื่นเงินทอนให้

หนูมีสง เดินกลับบ้าน พบแม่อุ้มน้องยืนคอยอยู่ โบกมือไหว ๆ ให้ หัวใจของหนูมีสงแล่นจะตใจ เธอไม่กลัวอะไรอีกแล้ว เพราะได้ทำสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตแล้ว หนูมีสงทำงานให้กับแม่ได้

งานครั้งแรก : เรียบเรียงโดย สุคนธ์ แคนแลด

สำนักพิมพ์ สตรีโอเบอส์

4. แปรงวิเศษ

หมู่บ้านแห่งหนึ่งเคยมีป่าไม้เขียวชอุ่ม อุดมไปด้วยสัตว์ป่านานาชนิด แต่ชาวบ้านพากันเผาป่าล่าสัตว์ จนแห้งแล้งไปหมด ล่วง เป็นลูกชานาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้ เขาจึงควายไปกลางทุ่งทุกวัน แดดแผดเผา อากาศร้อนระอุ จนไม่เด็กอยากวิ่งเล่น ล่วงนึกถึงคำที่พ่อแม่เล่าว่า แต่ก่อนหมู่บ้านเราสวยงาม มีดอกไม้ต้นไม้ อากาศเย็นสบาย ล่วงอยากให้เห็นคืนเป็นเช่นนั้น คงสนุกไม่น้อย เขาฝึกจนหลับไป

ทันใดนั้น เด็กผมจุกปรากฏตัวขึ้น ร้องถามล่วนว่า " เจ้าใช้ไหมที่อยากเห็นต้นไม้ดอกไม้สีสวย ๆ " ล่วนตอบว่าใช่ เด็กผมจุกยื่นแปรงวิเศษ และบอกแก่ล่วนว่า ให้ใช้แปรงนี้ป้ายต้นไม้ ดอกไม้ จะมีสีสวย อย่าใช้ป้ายสิ่งอื่น เจ้าสัญญาไหมว่าจะเชื่อฟัง ล่วนรับคำ เด็กผมจุกก็หายไป

ล่วนเอาแปรงวิเศษป้ายกิ่งสนแห้งข้างตัว ทันใดนั้น ใบเขียววชิก็ผลิอกเต็มกิ่งก้าน ดอกโล้นเปลี่ยนเป็นสีเหลืองอร่าม ทุกคนพากันรุมถามล่วนว่าทำไมทองทุ่งสีสวยอย่างนี้ ล่วนเอาแปรงวิเศษให้ดู แต่ไม่มีใครเชื่อ พวกเพื่อน ๆ ให้ล่วนเอาแปรงป้ายเจ้าทุย ตอนแรกล่วนไม่ยอมป้าย ต่อมาเพื่อ ๆ หัวเราะเยาะ ล่วนโมโหจึงเอาแปรงป้ายเจ้าทุย ทันใดนั้นเองต้นไม้ดอกไม้กลายเป็นสีน้ำตาล เด็กผมจุกปรากฏกายขึ้น พูดอย่างฉุนเฉียวว่า " เจ้าไม่รักษาสัญญาแล้วก็คว่ำแปรงหายไป "

ล่วนร้องไห้เสียใจ น้ำตาแห่งความสำนึกผิดหยดลงบนพื้นดิน ต้นไม้ ดอกไม้กลับสวยงามอีกครั้ง แล้วล่วนก็ตกใจตื่นขึ้น เขาอยากให้เห็นหมู่บ้านสวยงามเช่นในความฝัน ถ้าพวกเขาเลิกตัดต้นไม้ ฝนคงจะตก พื้นดินชุ่มฉ่ำ ล่วนจะชวนเพื่อน ๆ ให้ปลูกต้นไม้ ดอกไม้ แล้วความฝันจะเป็นจริง

แปรงวิเศษ : เรียบเรียงโดย กัลยาณี บัวสว่าง, สนิตนา อุตุรัตน์

สำนักพิมพ์ สุริยบรรณ พิมพ์ครั้งแรก 2520

5. บ้านของจุก

บ้านของจุกมีต้นไม้เยอะแยะ หลังบ้านมีสระบัว จุกชอบวิ่งเล่นไต่ต้นไม้ หรือในป่าข้าง ๆ บ้าน วันหนึ่งขณะที่จุกกำลังวิ่งเล่น จุกได้พบปลาทองตัวหนึ่ง นอนดินอยู่กลางทางเดิน ปลาทองร้องให้จุกช่วย จุกส่งสารอุ้มปลาทองไปปล่อยที่สระบัว ก่อนที่ปลาทองจะจากไป ได้บอกจุกว่า ตนเป็นปลาวิเศษ เห็นจุกเป็นเด็กดีมีเมตตา จึงให้เรือใบจุกลำหนึ่ง เป็นเรือใบวิเศษอยากได้อะไรให้ขอจากเรือใบ

จุกอยากท่องเที่ยว จึงขึ้นนั่งบนเรือ แล้วเรือใบก็ลอยขึ้นพาจุกออกห่างจากบ้านไปทุกที่ จุกลอยไปพบก้อนเมฆ แต่ก้อนเมฆดำและลึกลับ ก้อนเมฆบอกจุกว่า พวกเขาลอยมาจากเมืองหลวง เมืองหลวงทำให้พวกเขาดำลึกลับ จุกอยากเห็นเมืองหลวงจึงให้เรือใบพาไป ที่ถนนมีรถติดมาก พันควันดำ ส่งเสียงหนวกหู ไม่มีต้นไม้เขียว ๆ จุกได้พบเพื่อน ๆ ในเมืองหลวง ไม่มีใครชอบอากาศเสีย ทุกคนอยากวิ่งเล่นไต่ต้นไม้ หรือบนสนามหญ้าสีเขียว

จุกอยากพาเพื่อน ๆ ไปเที่ยวที่บ้าน แต่เรือใบสำนึกเดียว จุกบอกเพื่อนว่า วันหน้าจุกจะเอาเรือใหญ่มารับทุกคน เรือใบพาจุกกลับบ้าน จุกดีใจมากและรักบ้าน รักต้นไม้ สนามหญ้า อากาศที่สดชื่น แม่บอกว่า อากาศแบบนี้ทำให้จุกเป็นเด็กแข็งแรง เพื่อน ๆ อยากมาเที่ยวที่บ้านของจุกบ้างไหม

บ้านของจุก : เรื่องโดย สัณญา ริมวังตระกูล

บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
พิมพ์ครั้งที่ 1 2524

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. หุบเขาแห่งความดี

กองกับแก้วเป็นพี่น้องกัน กองเป็นพี่ แก้วเป็นน้อง กองที่ชายมีนิสัยชอบรังแก เอาเปรียบคนอื่น ส่วนแก้วน้องสาว เป็นคนใจดีและสุภาพอ่อนโยนกับทุกคน คินหนึ่งมีอายุใหญ่ผ่นตกหนัก แก้วได้ยินเสียงคนเคาะประตู จึงไปเปิดเห็นชายแก่มาร้องขออาหารและขออาศัยหลบฝน แก้วเห็นเป็นคนแก่จึงให้เข้ากระท่อม แต่ยังไม่เห็นที่ชายแก่จะได้กินอาหาร กองออกมาไล่ชายแก่ออกจากกระท่อม คินหนึ่งแก้วร้องไห้ส่งสารชายแก่จนหลับไป แต่แล้วแก้วก็ตกใจตื่น ได้ยินเสียงคนปลุก คือชายแก่คนนั่นเอง

ชายแก่บอกแก้วว่า ตนเป็นเทวดาปลอมตัวมา เห็นแก้วเป็นเด็กดีอยากตอบแทนความดี โดยพรั่งผ้าให้แก้วนำน้ำขึ้นหนึ่งชั้นไปบนเขาที่ชายทุ่ง บนนั้นมีสารารที่น้ำแห้งแล้ว มีแต่กรวดเต็มไปหมด ให้แก้วหยดน้ำลงไปในสารารนั้น ความดีของแก้วจะทำให้กรวดเหล่านั้นเป็นทองคำ

เช้าวันรุ่งขึ้น แก้วตักน้ำใส่ขันจนเต็ม เตรียมตัวออกเดินทาง พอดีกองเข้ามาตวาดถามแก้วว่าจะไปไหน ด้วยความกลัวแก้วจึงเล่าความจริงทั้งหมด ได้ฟังดังนั้นกองคว้าขันน้ำจากแก้วไป แก้วต้องหากะบอกไม้ไผ่มาใส่น้ำแล้วเดินตามกองไป ระหว่างทางกองได้พบชายแก่คนหนึ่ง เขาหิวน้ำมาก แก้วให้น้ำแก่เขา ชายแก่กินน้ำไปครึ่งกระบอก และอวยพรให้พรแก้วมากมาย ต่อมาแก้วพบเด็กชายเล็ก ๆ คนหนึ่ง เขาขอน้ำแก้วดื่ม เด็กชายดื่มน้ำจนหมดกระบอก เมื่อแก้วขึ้นไปส่งสาราร เหลือแต่กระบอกเปล่า แต่บนเขานั้นมีดอกไม้บานสะพรั่ง บนกลีบดอกมีหยดน้ำเกาะ แก้วสังคายน ๆ หยดหยาดน้ำลงในสาราร ด้วยความดีของแก้วก้อนกรวดในสารารกลายเป็นทองคำ ยกเว้นก้อนกรวดก้อนหนึ่งยังเป็นก้อนกรวดธรรมดา นั่นคือกองที่ชายของแก้ว แทนที่แก้วจะดีใจ กลับรู้สึกสงสารและอ้อนวอนขอเทวดา ขอเอาทองคำทั้งหมดแลกกับกอง เทวดาสงบอกว่า ถ้ากองอยากเป็นคนดังเดิม กองจะต้องเป็นเด็กดี จากนั้นกองกลับเป็นกองคนเดิม และเป็นเด็กดีที่ใคร ๆ ก็รัก

หุบเขาแห่งความดี . เรื่องโดย มนตรี แพทย์ไพเยอร์

บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด พิมพ์ครั้งที่ 1 2524

แบบสอบถามความสนใจในการอ่านนิทาน

แบบสอบถามฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบเกี่ยวกับความสนใจในการอ่าน
ของนักเรียน ที่มีต่อเนื้อเรื่องนิทานต่าง ๆ ซึ่งใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนให้ช่วยตอบแบบ
สอบถาม ตามความเป็นจริงที่สุด คำตอบนี้ไม่มีผลต่อการสอบของนักเรียนแต่อย่างใดทั้งสิ้น แต่
จะมีผลต่อการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่เป็นรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

ตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

7 - 8 ปี

สูงกว่า 7 - 8 ปี

ต่ำกว่า 7 - 8 ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ความสนใจในเนื้อเรื่องนิทานต่าง ๆ ~~ครูผู้สอน~~

ขอให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานที่แนบมา กับแบบสอบถามนี้ แล้วโปรดกาเครื่องหมาย

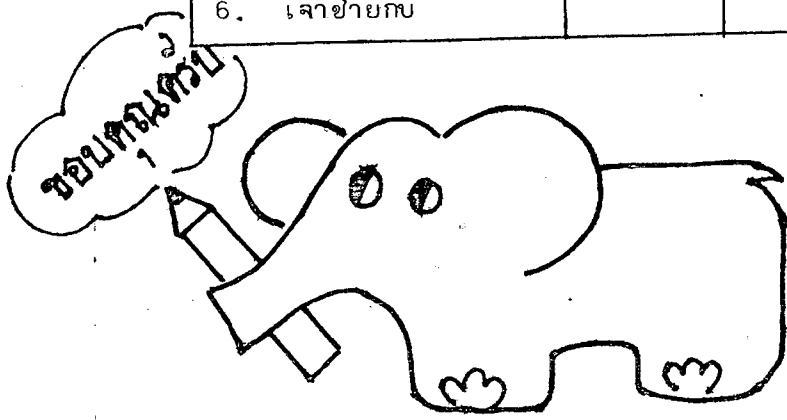
✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนทุกเรื่องตามความเป็นจริงที่สุด

ตัวอย่าง

รวม ๓ เรื่อง

รายชื่อนิทาน ✓	ระดับความสนใจ			
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. กวางฉลาด		✓		
2. เจ้าจิ้งจอกน้อย			✓	
3. เจ้าชายเขียด			✓	

รายชื่อนิทาน	ระดับความสนใจ			
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. มดตะนอยทำไมสิงมีพิษที่กัน				
2. ภรรยาแย่งบุตร				
3. สังข์ทอง				
4. แปรงวิเศษ				
5. นายขนมต้ม				
6. เจ้าชายกบ				

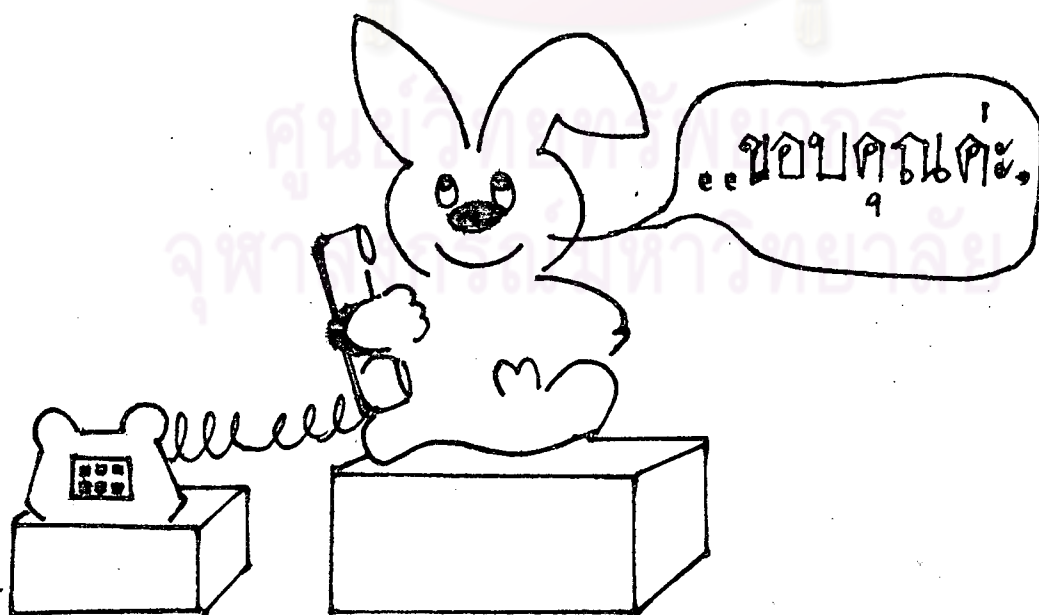

ตอนที่ 2 ความสนใจในเรื่องนิทานต่าง ๆ ครั้งที่ 2

ขอให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานที่แนบมา กับแบบสอบถามนี้ แล้วโปรดกาเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนทุกเรื่อง ตามความเป็นจริงที่สุด

รายชื่อนิทาน	ระดับความสนใจ			
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. นางสุวรรณมาลี				
2. ปุโลมเผ้าทรัพย์				
3. ค้างคาวทำไมจึงนอนห้อยหัว				
4. อลิศท่องแดนมหัศจรรย์				
5. พระยากง พระยาพาน				
6. หุบเขาแห่งความดี				

ตอนที่ 2 ความสนใจในเนื้อเรื่องนิทานต่าง ๆ ครั้งที่ 3

ขอให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องนิทานที่แนบมา กับแบบสอบถามนี้ แล้วโปรดกาเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนทุกเรื่อง ตามความเป็นจริงที่สุด

รายชื่อนิทาน	ระดับความสนใจ			
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. วันเกิดลูกหมูสีฟ้า				
2. หนูน้อยหมวกแดง				
3. พระไชยสุริยา				
4. หนูน้อยผู้ขายไม้ขีดไฟ				
5. ก่องข้าวน้อย				
6. พระยาพิชัยดาบหัก				

ประวัติผู้เขียน

นางสาว ปริมวดี ประยูรคู่ย เกิดวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2499

ตำบล บางตลาด อำเภอ ปากเกร็ด จังหวัด นนทบุรี สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์บัณฑิต
เกียรตินิยมอันดับสอง จากภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2521 ปัจจุบันอาชีพรับราชการ อาจารย์ โรงเรียนสำริดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ฝ่ายประถม)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย